Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký(67-74)tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ(scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ NĂM SIX PAGES NGÀY THỨ NĂM 12 JUIN 1930 — NHẰM 18 THÁNG NĂM, NĂM CANH-NGỌ SÁU TRƯƠNG GIÁ THỨ 5 XU

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

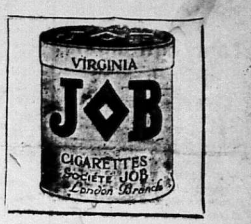

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bán lẻ mỗi số	0$05

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đường Lucien Bernard số 12 (gần trường học Taberd) SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON

Dây thép nói kêu: Số 203-Saigon

Mua báo phải trả hai trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-nhơn.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay mặt cho tờ báo ở bên Pháp-Quốc
Davignon, Bourdet & Cie
9, rue Treschot — Paris (VIIe)

Kể từ dày, các nhà hảo tâm, muốn quyên tiền vào hội « Nam-kỳ cứu-tế nạn dân » thì ít nhiều xin cứ gởi hoặc giao ngay cho ông Nguyễn-đức-Nhuận, 42 rue Catinat Saigon, đặng cho tiện bề thâu giữ. Vì ông là Thủ-bổn của hội « Nam-kỳ cứu-tế nạn dân ».

SỰ HÀNH-VI CỦA ĐẠI-PHÁP TẠI ĐÔNG-PHÁP

Xứ Đông-Pháp, nay không còn phải rèn tập trong thời kỳ thuộc địa nữa. Nhờ gắng công, bền chí và tánh chất sẵn-dành mà ngày nay thành ra một xứ mạnh-mẽ dung-hiệp cùng cái cẩm-tình của mẫu-quốc lại sánh cùng mẫu-quốc không khác nào một quốc dân trăng kiện kia.

Đại-Pháp mở mang xứ Đông-Pháp là làm lợi cho Đông-Pháp. Cái ý tốt ấy chứng tỏ ra bằng các điều hành-vi của mẫu-quốc, nhứt là chủ ý lo gìn giữ dân đó đặng lạc nghiệp an-cư.

Văn-minh nước Nam tự ba giờ như mê-mông, tài-năng không thể phát sanh. Thành ra người Nam cho sự sanh-hoạt là dụng tri-hu đi-u-dàng n à phụ vào những điều kỳ-mi m ngày xưa cho đặng phong phú thêm, chớ không lo cải cách. Bởi vậy nên từ Đại-Pháp qua đây, nước Nam may mắn tránh khỏi cái nạn chiến-tranh làm cho Trung-huê dương vầy-vùng thảm khổ. Đã vậy nước Nam lại giữ được cái nhơn-phẩm y-nguyên, cùng thế-lực ẩn-t ềm mà giao cho người Pháp cái quản ngăn-ngừa, không vậy lại hóa ra cuộc loạn-lạc phá tan khốc-thảm.

Dân Nam-Việt cũng rõ rằng sự tự-do mình mà được người Pháp hộ-trì là n ay biết dường nào, bằng mà tiêm dìn-vi tự-hủ thế-cô chi cho khỏi sa vào chủng hậy. Công nghiệp Đại-Pháp tại xứ Đông-Pháp trước nhứt là cuộc khai-hóa tinh-thần, kết quả đâu đó được tấn-hóa, an vui về đường vật-chất.

Vã lại nước Pháp cang dự vào, hiệp với nguyện vọng của dân thì có, nghịch thì không. Người Pháp đã giúp cho tấn-bộ lại không buộc dân bỏn-xứ phải giệt hết di-truyền, thói-tục của mình. Những điều thành-kiến hẹp lâu đều đề vậy như xưa.

Cho đến đối dân qu è cũng biết dùng xe-hơi đưa hành-khách, không ý sut-se, nhứt sự mau-mắn, nghe thấy điện mới-lạ, rồi lần-lần tri hiểu thêm rằng thế-giới cang ngày cang thay-đổi, càng mới-mẻ thêm.

Lấy sự mau-lẹ sốt-sắng mà thay cho sự châm-chạp lờ-đờ, làm dường-sa thế cho ao-vùng bùn-lầy ngày trước quẹo-quẹo cong-cong, đặng xe-lửa cho lợi-sản giao thông, thức-tỉnh người hẹp trí cho hiểu thấu sự sanh-hoạt, vệ-sanh, lập-nghiệp, khai đại-lộ vô-vàng, hầu cho cô kim dễ bề giao-tiếp, nhứt là trong xứ sự quả-vãng không còn ép buộc như xưa, chỉ ý như vậy, thiệt ra, không phải là không đáng yêu đáng chuộng. Nhưng Đại-Pháp đề ý nhứt là thêm sức cho dân-tình sao-sao cũng đoạt được mục đích ấy, truyền tinh-thần cho dân đặng xô dân lần bước tới hoài.

Người Annam nay cũng rõ rằng nước Pháp một lòng vô-tư vô-lợi hiến cho nước Nam cái văn-hóa và sự-nghiệp mình dồn-dập đã nhiều thế-kỷ, và người Pháp cũng không bảo người Nam phải tư-trưởng như mình, duy muốn cho thần-dân lợi dụng phương-pháp mình mà làm cho tư-trưởng Annam được chất-phát, sanh-hoạt thêm. Người Nam cũng hiểu rằng nhờ chúng ta mà lần-phát mau, chúng ta lại dụng phép thần-thông, ra chiu thân-thiện, không kẻ ngăn đón n đặng xa, tôn biết bao thì giờ khó nọc, lận-lội lới nơi, nưng dỡ thân-dân đông hàng cùng người Pháp. Có vậy người Nam mới duy trì cái văn-hóa của mình như một vật huê-lệ, một ton giáo chi thiết *hập-thu* lấy cái lịch-lãm của người Langsa, nưng đó mà người Nam nuôi-nấng và làm thêm tấn-bộ cái nhơn-cách của mình cang thế-lực về phương xã-hội.

Hanoi, le 7 Février 1930.
Quan Toàn-quyền Đông-Pháp,
Pierre PASQUIER.

ĐIỂN-TÍN

ĐỨC-QUỐC

Một cái mỏ cát-lỏi tại thành Valkenrada bị nổ. Ba người thợ đâu mất.

∴

MACAO

Ông Antonio Patricio, mới bổ làm Lãnh-sự của nước Portugal bên Trung-huê tác đi qua Bắc-k nh đặng trấn nhậm đã tạ thế tại Macao.

∴

ĐÔNG-PHÁP

Quan phi công Inathis cai-quản về quan ba Rousquet, đi thừa phái bên Quảng-đông trở về, vì bị máy bay hư, nên phải ha xuống đất, cách 100 cây số, nơi phía tây-nam kinh-đô Kouang-Tsuong và sửa máy bay được tại chỗ. Bữa thứ tư, lối 2 giờ chiều, đã đến Hanoi. Hồi m chiều thứ ba có ghé nghỉ lại Fort-Bayard..

∴

PORTUGAL

Phi-thoàn « Graf Zeppelin » có bay ngang qua Đại-tây-dương, đã bay trên thành Lisbone bữa 6 Juin, hồi 10 giờ rưỡi, đặng sang qua thành Seville, là nơi thiên-hạ đợi phi-thoàn tới lối 14 giờ.

VINHLONG

Việc đáng khen

Trường-học làng Hưng-long thuộc tổng Minh-ngãi (Vinhlong) t ới sáng lập vườn 2 năm chẵn, trường được ngoài trăm học-trò, có hai thầy dạy. (Xưa nay chỗ nầy vẽ đường giáo-dục rất n minh mới được ánh sáng vài năm dây). Từ ngày đắc lịnh ở trường nầy đến nay, vườn nơi thầy giáo Hồ-ngọc-Chung coi trường, thầy rất siêng năng cần mẫu dạy dỗ hết lòng, nên năm rồi đậu được 3 trò tiểu học, đến kỳ thi tiểu học năm nầy đi 17 trò đậu được 10 trò, trong đấy có 3 trò đậu mention.

Bấy nhiêu đây thì đủ chứng cho cái công của thầy với trẻ em ít đường nào, còn đối với Chánh-phủ thì thầy đã hết lòng theo bổn-phận về đường giáo-dục.

Vậy ước mong ích chánh thật đáy thiên-hạ đặng cầm quyền địa phương nầy soi xét, mà ban thưởng những kẻ đã có công và đã hết lòng vì phận sự.

VÕ-VĂN-NĂM.
ancien élève primaire Benitre.

Hỏi người Annam

Trình độ ta cao chỉ nhờ cậy lấy ta. Chúng ta nên đem mỗi người một cục đá mà xây đựng nền hậu vận nước nhà. Cục đá ấy gọi là: **Sự làm việc, việc kiếm ăn, cầu đoàn-thể.**

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Muốn báo

Một số lớn gạch tại làng Đông-phú tổng An-bình hạt Gia-định gần mé sông lớn.

Có hai cái lò hầm gạch, một cái lò đụng về được tàu muốn gạch, về một cái lò tàu cũng về được tàu muốn gạch.

Bấy cái trại là và hai cái trại ngói, Năm chiếc ghe để đi lấy đất và chở gạch, một số ruộng ba mẫu, trên đó cất hai cái lò và trại.

Một số ruộng năm mẫu đặng lấy đất làm gạch, còn huê lợi cho mướn ruộng thì về phần chủ ruộng hưởng. Ở cách số lò : đi ghe chừng nửa giờ.

Vị nào muốn mua xin do nơi Bổn-Báo.

Vinhlong — Thể-tháo

Một cuộc đấu cầu rất ngộ

Bổn-báo tiếp được bài nầy của một vị độc-giả gởi đến. Vì muốn cho rộng đường ngôn luận nên bổn-báo cũng xin cứ đăng nguyên văn, nhưng đến sự hư thật thế nào thì bổn-báo quyết không chịu trách-nhiệm. Bởi lẽ bổn-báo không được hay biết gì lời ra đầu câu nầy. Vậy sau khi đăng bài nầy, bổn-báo muốn cho khỏi trái với sự thật mà ra lẽ bất công, xin có lời chất-chính lại cho ký.

L. T.

∴

Cha ! Ai mà vừa mới đọc cái đầu đề bài nầy thì chắc cũng lấy làm chủ ý lắm. Vì ngày 8 Juin thì ở Saigon lẽ sẽ hội tuyển Lục-tỉnh đá với bội tiền-tai thì là lạ mắt rồi. Ấy vậy mà xô việc lạ xin độc giả đọc hết thì mới rõ được.

Nhơn dịp ngày chúa nhựt, các tỷ sẽ sở đến nghỉ, rồi hội đá banh ở Vinhlơm (rong đó phần đông là người mắn việc) mới lên lại sân Vinhlong mà duợ với Equipe B của bộ Vinhlong chơi. Trước là cho quen sân sau nữa là bọc mấy cái mành mành ở cửa mấy anh ở hội lớn ! ! Quang-minh sân banh hôm nay cũng khá đông vì phần nhiều mấy anh em không đi Saigon cái đá được nên mới ra sân Vinhlong mà coi cho đỡ thèm và coi cách cho cái hội Vanglièm ra sao.

Đúng giờ giám-cuộc ra lịnh 2 bên tranh tài, xem 2 hội đá thì biết sức nội Văng-liêm yếu hơn, cái thua là phần chắc. Lại đụi đá được một lần ông trời chơi ác xuống 1 đám mưa, làm cho khán giả phải dong và ba hội cũng phải nghỉ. Mưa được lối 10 phút đồng hồ thì trời hết mưa 2 hội mới khởi đá lại. Chuyện rắc coi bộ Vanglièm lại đá khá khá làm coi mấy anh em chiến-tướng Vinhlong bộ mệt ngắt. Văng liêm Sport hăm thành trái banh lăn qua trái lại trước cửa. Một tương ở Văng-liêm nhảy lên đá ngay vô goal, nhưng vì bị nước nên trái banh lăn nhè-nhẹ. Tội nghiệp cho anh thủ-thành, tưởng là trái banh đi ra ngoài, nào dè dâu lại lăn ngay vô goal. Tiếng vỗ tay vang vầy lên cho anh goal ngơ ngáo mà chiến tướng Vinhlong cũng xuôi cò. Sắp banh lên đá lại, do chuyện nầy mới là lạ mắt đa. Một vai anh chiến tướng Vinhlong mới lạ mồi chơi xấu, nào thấy nào nhảy làm cho mấy cậu bé ở Văng-liêm xo vo xúng-xẻng ấy mi tam bảy một hồi thì Vang-liêm lại thắng 1 bàn nữa. Chà ! Chuyện nầy mấy sau em như là Cọ, Cu, Thành mới ra tài đa.

Ôi ! Khán giả đứng ngoài dòm xem thấy ai cách đá của mấy anh thì ai cũng đều lo lười lắc đầu. Có thì đá rồi lại quày cặp gò như đá, còn có thì đá rồi lại ngay giờ ra coi thấy mệt ghê, có nể lắm, vậy lại nói chi anh đó đá sao mà ngay giờ như giờ quốc rậy ? Anh đó đá theo « mode allongée 1930 » mà ; Còn Thành đá kiểu chọt ngan, cầu lợi quèo lui làm cho mấy anh ở Văng-liêm xanh mặt. Vanglièm nhờ mấy anh Vinhlong Sport mặc lo làm dữ nên đem banh ngay cửa thành Vinhlong mà cầu ăn vậy, banh dụng nước lắm vào. Trở nhỏ đến là goal ! Anh thủ-thành chụp banh đá ra. Hay bèn cãi cọ với nhau một hồi, giám-cuộc cho rằng trái banh đó chưa vô goal. Mà xử ! ; cũng phải, nào để cho Vanglièm ăn thêm một bàn nữa thì ắt có lẽ thọi ngang với nhau, vì có lẽ dân hội lớn mà lại làm trưởng vịt, hội bé con lại có 3 cây ba-ton. Lại đợi 1 hồi tới giờ. Vinhlong Sport đành chịu 0. Vanglièm Sport 3. Đó ai nghĩ thử coi có phải lẽ là mất chưa ! Mình là hội lớn mà lại thua hội bé ! Lỗi đó tại ai ? Có phải tại tam vị kia không lo đá banh mà lại đá người cho nên mới thua chăng ? Mong rằng tam vị tướng quân từ rày sắn sửa tánh lại thì ắt có ngày cũng sẽ lựa được qua Hạ-châu mà giao chiến với anh hùng.

THANH-LONG.

ĐỐI VỚI VỤ CỨU TẾ NẠN DÂN

Rất đáng khen lòng háo nghĩa của ông Phạm-hạ-Huyền

Lẽ hằng, trong việc cứu-tế nạn, kẻ có của thì giàn của, người sẵn công thì trợ công. Nên chi bổ lấy nhân nghĩa ra mà nói, thì dầu của dầu công cũng đều phải kể có cái ân nặng

Ông Phạm-hạ-Huyền, là một nhà lành chỗ chuyên hàng-hóa (Transitaire) ở lợi đường Labourdonnais; vẻ trong vụ cứu tế nạn dân đây, nếu xét về phía bên công, thì ông rộ là một nhà có cái công rất nặng.

Thật, về liên quyên-trợ của ông thì chẳng qua cũng một số bạc thường : là 20 đồng, nhưng nói cái lòng háo-nghĩa của ông, ngoài số bạc quyên tặng rồi ông còn lãnh chở giùm lúa-gạo đem ra bỏn tàu, thì thật là một tiền đáng khen hơn lắm. Như hôm qua đây là ngày chiếc tàu « Claude Chappe » mở neo để chạy ra Bắc. Vừa hay tin ông liền lật-đật đem xe chạy nào Cho'on đặng chở 300 bao gạo của ông Trần-trinh-Trạch cho giúp nạn dân Bắc kỳ rồi tức-tốc chạy trở ra bến tàu cũng cho kịp gởi sang ra Haiphong nội chuyến tàu đó.

Cho hay việc chở-chuyên ấy là việc làm giấm, chớ không ăn một đồng xu tiền công mướn nào. Vậy mà ông vẫn nhứt lòng sốt-sắn ân-cần, vừa nghe tin thì liền hối-hả, quyết cho kịp kỳ tử sớm giáp anh-em đồng-bào tại ngoài ấy khỏi đợi lâu.

Thật đáng khen lòng háo-nghĩa của ông Phạm hạ Huyền !

Việt-Nam Công-Ty bảo hiểm xe hơi

Hội nặc danh số vốn 200.000 $

Hội quán ở số 54, 56, đường Pellerin. — Saigon

Dây thép tắc: ASSURANA. *Dây thep noi:* 748

1° BẢO KÊ XE GIÁ RẺ HƠN HẾT

2° KHI RUI RO BỒI THƯỜNG MAU LẮM.

MỘT MỐI CĂM-TÌNH

CỦA HỘI « NAM-KỲ CỨU-TẾ NẠN DÂN »

Hội « Nam-kỳ cứu-tế nạn dân » từ hôm được cái đặc-ân của Chánh-phủ cho phép, lập thành một ban Hội-đồng, thì đến nay cũ mới trong vòng hơn nửa tháng, mà xem có về tấn-hành một cá h rất nên mau lẹ. Nào là những nhà từ-thiện ở, ẩn xa đâu của ít của nhiều, hầu p ấy cũng đều thấy có tiền quyên gởi đến. Thêm nữa, lại còn được lắm nhà rất hết dạ nhiệt-thành, ra sức tán-trợ vào công-cuộc của hội Cứu-Tế.

Nay như có Ng-thị-Kính là một người tiểu phụ, buôn-bán nơi đâu chợ-mới Sai on, cũng vì cuộc nhà nầy mà phải dụng phất dậy, tỏ-bày ý-kiến mình rõi kê vai ra gánh lấy một phần theo trong một bài ở báo Lụ-Tỉnh Tân-Văn đã nói. Lại mới rồi đây được có qui ông Nghị-viên Annam trong ban Hội-đồng Thành-phố Saigon cùn qui ông Hộ-trưởng của Thành-phố Sai on, đồn, hiệp sức đứng ra mà tổ-chức một buổi hát rất đặc-biệt tại nhà hát Tây trong đêm 12 Juin sẽ tới. Giấy hát, t i có qui ôn. N hị-viên và Hộ-trưởng c ia Tây n au mà lãnh đi bán ium. Nên tưởng chắc thế ào buổi hát nầy cũn được kết-quả tốt đẹp lắ n ! Hễ lợi thâu vào trước sẽ được tr n ấn sắp lên cho khỏn, thiếu trước.

Còn riêng phần ông N-v-Bà đương kiêm Nghị-viên Thành-phố Saigon, nhân trong buổi nhóm Hội-nghị hôm trước, đã xin Thành-phố được rồi một số bạc 1.000 đồn, và đã gởi ra giúp liền ngoài Bắc.

Ấy là phần của ông Ng-văn-Bá. Còn phần chung cùp tất cả qui ông Nghị-viên Annam, Hội-đồng Thành phố Saigon, thì ông nghe các ông đã biểu-tình quyết định xin Thành-p ố một số bạc bốn ngàn đồn, nữa để quyên trợ vào hội Cứu-Tế. Cái số bạc nầy tất rồi cũn, sẽ được.

Thêm nữa là ở tron Cholon, thì lại có ông N -dân-Thiêng, Nghị-viên Thành phố Cholon ông cũng đã ngỏ ý rằ ng sẽ hiệp ủng các bạn đồng liêu trong ản Hội-nghị mà xin cho t ý lược số bạc 2.000 đồn, của Thành phố Cholon đề giúp vào hội Cứu Tế Theo ý ôn, ngỏ thì số bạc ấy tất thế nào cũng sẽ có.

Vậy mới rồi, cũng trong báo L. T. T. V số hôm qua, nơi phòng Thương mãi Saigon, nhân buổi nhóm hội nghị, ông Nghị-Francois Ng-v-Sy cũng đã xin được qui Hội-đồng ấy quyên giúp số bạc 500 đồng

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường, Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ. Báo scan từ microfilm của Đại Học Cornell.

THUỐC ĐIẾU MÉLIA

Ngon hơn hết.—Hút không khô cổ

Tổng-cuộc thể-thảo Annam

P. V. hữa 10 Juin 1930

Về việc bội Bà-lại qua đây, T. C. để điều tra ra sự gian giảo của M Văn-Đoàn, nên cái tờ giao kèo 6.000$00 đã hủy-rồi.

Hội Bà-lại qua đây nói không phải là hội « Miss Ribaet Team » ấy là M. Văn-Đoàn làm bướng lấy binh hội ấy gởi qua gạt chúng ta, bọ không biết chút nào hết, lại bọ cũng chịu thiệt rằng bọ là một hội tầm thường thôi. Vì M. Văn-Đoàn bền làm bọ mới qua. Và lại bọ bày giờ có xin nói tiền tàu đi và về còn ở ăn thì mỗi người 1 $ một ngày mà thôi. Nội vụ nó tốn lối 3 000 $ 00.

Vì vậy nên T. C. định cho bọ đá mấy hữa sau đây :

Ngày thứ năm 12 Juin 1930

5 giờ 1/4 tới 6 giờ 1/4 — Bà-lại với E. Giedinh. Arbitre : M. Thom.

Ngày thứ bảy 14 Juin 1930

4 giờ tới 5 giờ — Victoria B. với Transit. Arbitre : M. Ngưu.

5 giờ tới 6 giờ — Bà-lại với Séleclion B. Arbitre : M. Giới II.

Ngày chúa-nhựt 15 Juin 1930

3 giờ 20 tới 4 giờ 30— E'cstre với Dakao. Arbitre : M. Ngưu.

4 giờ 35 tới 5 giờ 35 — Bà-lại với Sélection A. Arbitre : M. Thom.

Tiền vô cửa

Chaises à la Tribune (Ngồi ghế)...	0$80
Tribune.....	0 60
Derrière la Tribune.....	0 40
Ngồi giảng.....	0 20

Saigon, le 11 Juin 1930.
T. C. T. T. A.

Đồng-bào nên mua số Tombala, mỗi số giá 1$00. Có đề bán khắp nơi.

Trí khôn của loài người

Không bẫy mà được chim, không câu mà được cá, không săn bắn mà được khỉ

Một giới ven bờ, phía Đông tỉnh Chiết-giang, thường có vịt trời kéo đàn hàng mấy trăm con xuống ruộng ăn lúa. Trước kia, các nhà nông-phu thường làm đủ nhiều cách ở đầu bờ, để cho vịt trông là người thật mà không dám xuống. Thì giờ có hiệu quả thật. Nhưng gần đây, thế-giới tiến-bộ hình như loài vật cũng có tiến-hóa lý nhiên : bù nhìn vẫn đứng là là đầu bờ, mà vịt trời vẫn tự-do xuống ăn, không hề kinh sợ chi cả. Bọn « bầu chim » bèn nghĩ ngay một kế : lấy Bã-đậu (một vị thuốc tẩy), tán thành bột, trộn lẫn với thóc mà rắm từng đống một ở ruộng, rồi nơi nào mới có vịt trời đi xuống ăn. Vịt xuống ăn thóc độ, một lát thì con nào con nấy rạn như cái rế bay lên không được nữa. Bọn kia bèn kéo nhau bắt lấy mà bỏ vào lồng.

Người Dũng-huyện có lối bắt cá rất tàn dân mà lại được nhiều. Họ không dùng câu, không dùng lưới ; chỉ lấy một đoạn tre thả linh đinh ở một nước, đoạn tre đó có buộc hàng trăm sợi giây gai, rải xuống nước, một đầu những sợi giây đó có buộc một cái lâm bắt ngoèo lại đầu lại mà cắm vào một cái mồi bằng vỏ ốc bột. Cá nuốt mồi vào thì bột tan, mà cái lâm bột ra, ngang cứng lấy miệng, không sao gỡ ra được nữa. Họ vớt cái đoạn tre lên thì cá đeo tua tủa như bị người bước mà treo lên.

Nài Thiên-thai lâm khi, thường xuống đồng ăn rộm ngô. Khi nó mới xuống, rất lâm mộ đoạn dây thắt ngang vào lưng, rồi mới bỏ ngô mà cắm quanh mình như người nắm cỏ. Họ bèn thả thường lấy sợi dây dài, buộc một đầu vào cái mọc, còn một đầu thì bỏ vắng ra bên ruộng. Khi xuống, hễ dây, liền thắt vào lưng : họ nắp một chỗ, đợi nó thắt xong, thì ra lôi về mà làm thịt.

Ôi ! loài người xỏ xiên như dộ, không trách các vật mắc mưu cũng là phải. Cái thuật « vật đua trời chọn » của ông Đại nhà Tần, thật không sai.

D. C.

CỨ MỖI NGÀY lại uống
MỘT VIÊN THUỐC HUỲNH
CỦA ÔNG
Lương-y DEHAUT
uống trước khi dùng cơm, thì CHẮC ĐẶNG KHỎE MẠNH LUÔN
Trước nhứt hay là khi không đặng mà uống thì
NƯỚC BỤNG, ĂN KHÔNG TIÊU,
NẶNG BAO TỬ, CHÓNG MẶT,
KHÔNG THƯ THỚI.
Bán Tại Nhà ông Lương-y DEHAUT. 167, Pasteur, St-Denis Paris, cùng khắp trong mấy đèn thuốc.

NAM KỲ CỨU-TẾ NẠN DÂN

Tombola ! Tombola !

Do theo nghị-định của quan Nguyên-soái Nam-kỳ phê ngày 22 Mai 1930, cho phép hội « *Nam-kỳ cứu-tế nạn dân* » mở cuộc xổ số Tombola.

Giá mỗi vé là một đồng bạc (1$00). Định ngày **20 JUILLET 1930** thì xổ.

Những món đồ cho trúng là :

Đệ-đắc. — Một cái xe hơi rất huê-mỹ, giá đáng 4.700$. Hiệu « Cottin-Desgouttes » của hãng **Société Anonyme des Garages d'Annam**, rue Chasseloup Laubat, 140-142 Saigon. Lại chịu bảo-lãnh trong 6 tháng nếu mỗi lần cần đem tới hãng sửa thì khỏi trả tiền, và cũng có hãng **Compagnie Annamite d'Assurances Automobiles**, 54-56, rue Pellerin Saigon, bảo-kê trong một thời-hạn ấy nếu có xảy ra tai-nạn gì, mà cũng được khỏi phải mất tiền mướn.

Thứ nhì. — Một cái xe máy dầu, hiệu « Alcyon » giá đáng 600$.

Thứ ba. — Một cái tủ-sắt, hiệu « Bauche » giá đáng 200$.

Thứ tư. — Một cái xe-máy-dạp.

Lại còn không biết bao nhiêu là những món đồ rất quí giá của các nhà thương-mãi gởi biếu, để giúp vào cuộc xổ số Tombola nầy.

Trước vì nghĩa đồng-bào, giúp nhau trong cuộc cứu-tế nạn dân, sau mong được lợi, nên mua số nầy cho thật nhiều và cho thật chung, để kịp ngày 20 Juillet 1930 lời dây thì xổ

Số có đề bán cùng nơi.

Cours Indochinois d'études par Correspondance

PENDANT VOS VACANCES

Continuez vos études et perfectionnez-vous

Préparation à tous concours et examens, concours admissibilité — Cours spéciaux de Commerce de Français, d'Anglais, d'Allemand et d'Algèbre

Ecrivez M Guénenec, C. I. E. C. 3, Rue des Frères Schneider Boite postale : 84 — HANOI.

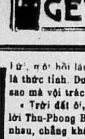

RƯỢU BẠT-HẢ GET
PIPPERMINT GET
rượu bạc hà GET

Dịp tốt

Phải tin thật

Lóng nầy ai mua hột xoàn tôi sẽ bớt giá rẻ hơn hết thảy :

Tại sao tôi bán rẻ hơn hết được ?

1° Là vì tôi làm chủ lấy mình không dưới quyền ai không đi huê-hồng của ai mà phải bán cao giá.

2° Tôi để buôn bán lần, nay muốn bán vốn hoặc lỗ chút đỉnh đặng lấy vốn lại hầu an dưỡng.

3° Tôi là người từng trải hột xoàn, nên mua lựa lục hột tốt mà giá vốn cổ lẻ phải nói hơn ai. Vả lại tôi là người Annam, lành rộng rải không phải như dơi quạ kia hay siết họng.

Vậy vì mấy lẽ ấy tôi dám chắc không ai sẽ bán rẻ hơn tôi được vậy.

Nay kính mời
François Sỹ.
Nghị-viên thương-mãi, Nghị-viên thành-phố, Nghị-viên Phố y phòng.
68 Bd Bonnard.— SAIGON

Lời rao

Tôi mới mở trại cây-cảnh để lãnh chịu cất nhà-cửa đình-chùa theo thứ kiểu Annam. Vậy tôi kính xin các lũng các làng về bảo-gia phù-hộ Nam-kỳ mở lòng bộ-bạc, cổ cất đình-chùa nhà cửa hoặc đặt cột dật cặpgì cứ gởi thơ ngay đến tôi mà thương nghị. Tôi cũng lãnh sơn-thết nữa.

Nay kính.
NGUYỄN-VĂN-VỊNH dit DƯỠNG
Thảdamột à Laithiêu

PENSIONNAT

Huỳnh-khương-Ninh

Kính cùng Quí Ô ng, Quí Bà hay :

Những trò đã bỏ trường về nhà từ bữa thứ sáu 30 Mai 1930, mà bữa sau (6 Juin 1930) chưa lựu lại thì kể cũng như mấy trò làm grève.

Bổn trường nhứt định không cho mấy trò đó vô trường.

Nay kính.
HUỲNH KHƯƠNG-NINH

XIN LƯU Ý

Vì phần lợi nơi gần-bên cho các ngài hay chỉ nên dùng những đồ phụ-tùng có giấu hiệu CITROEN và UNIC mà thôi.

Khi sửa xe cũng chỉ nên dùng những đồ phụ-tùng đó thôi khỏi lo chi hết.

Chỉ có một mình hãng Etablissements BAINIER d'Indochine, thay mặt cho nhà máy CITROEN và UNIC bán các đồ phụ-tùng đó và bảo kết hết thảy cho các ngài.

CẦN DÙNG. — *Một người thợ tiện và một người thợ hàn (soudeur autogène) cho thiệt giỏi tại xưởng xe lửa* **DI-AN.**

Không nhà nào mà không có rượu

DUBONNET

Etablissements Charrière, Dufourg et Garriguenc, Agents

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 12 Juin 1930

	11 h.	11 h.
Nha-nước.....	10F.00	10F.00
Ngân-hàng Đông-pháp...	9 96	9 96
Banque Franco Chinoise.	9 96	9 96
Banque de Saigon.....	9 96	9 96
Financ. Fse. et Cie.....	9 96	9 96
Hong-kong Shanghai.....	9 96	9 96
Chartered-Bank.....	9 96	9 96
Sté Annamite de Crédit.	9 96	9 96

MỄ CỐC

Giá chỗ dân nhà-máy Cầu-kho, bao lãng tính giá lúa 100 kilos

		Par picul Par 60 k.	Par 100 k.
Vinhlong		5$37	7$89
Gocong		5.69	8.24
Baisau		5.80	8.49
Bacliêu		5.53	8.3
Gạo trắng thường		5 37	7.89
Gạo đỏ thường		5.12	7.54
Namvian	Gạo trắng	5.35	7.86
	Gạo đỏ	»	»

Sách về Phật học

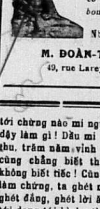

« *Du lịch xứ Phật* » *mới xuất bản,.. 0$80*

« *Truyện Phật Thích Ca* » *giá bán... 1$10.*

Mua bằng mandat— có— hoặc contre remboursement.

Mua đâu tỉ đo nơi :

M. ĐOÀN-TRUNG-CÒN,
49, rue Lareynière, *Saigon*

Lời rao

Tháng hát lầu des Variétés sửa rồi theo kim-thời, cao rộng thông hơi mát, chỗ ngồi đều rõ thấy sân khấu ; ở góc đường Cầu-quan và Hamelin, cho mướn giá vừa mỗi tháng trọn.....540,$

» *tuần lễ 7 ngày150,*»

» *đêm từ 7 lới 12 giờ.....20,*»

» » » *sáng.....35,*»

nghĩa là đêm thứ bảy

Vị nào muốn mướn xin đo với chủ-nhơn ở lại đàng Boresse số 93 bis, là Cầu-quan.

Mua sách làm nghĩa

M. L. M. có gởi 100 cuốn sách tự-vị chữ quốc-ngữ (Việt-tự tân-biên) cho cô Nguyễn-thị-Kính là người mua bán tại chợ mới Saigon bán giùm, để lấy số tiền giúp nạn dân ngoài Bắc.

Sách nầy 1 cuốn giá bán 2 cắt, bán hết 100 cuốn đặng 20 đồng ; có Nguyễn-sẽ giao hết số bạc đó cho hội « *Nam-kỳ cứu-tế nạn dân* » chớ không có lính huê-hồng đồng xu nào hết.

Vậy, ai có lòng háo-nghĩa, muốn đến đó mà mua, trước có sách tự-điển quốc-âm mà xem, sau là làm nghĩa.

B. Q.

Feuilleton n° 26 — *Du 12 Juin 1 30*

LẠC TẠI KỲ TRUNG

CHÀI CÁ ĐẶNG YÊU

BỞI THỨ VI

Người thiếu-niên thả ốc đá với cá ở hồ

(Tiếp theo)

« Nó làm như vậy để, chỉ nghĩ coi hoàng-thượng làm gì mà hay đặng tội lỗi của nó làm. Ngoài ra, nó lại còn dùng bùa mê thuốc lú là khác nữa. Mỗi đêm, cơm-nước xong xuôi rồi nó mới đi. Nên bề khi ngồi lại ăn cơm, nó thường bỏ một thứ thuốc mê gì vô ly rượu của hoàng-thượng cho hoàng-thượng uống. Bề uống thuốc ấy vô rồi, nội trong giây phút, liền buồn ngủ ; mà hễ buồn ngủ, năm xuống, thì ngủ mê, ngủ như chết, ai có đốt thành đi nữa cũng không hay mà dậy. Hễ hoàng-thượng ngủ rồi, thì nó đi ; nó đi đâu hoàng-thượng cũng không hay, mấy giờ nó về, hoàng-thượng cũng không biết. Chừng nó về, nó lấy một chút thuốc bằng đầu móng tay, đốt rồi kê vô miệng cho hoàng-thượng hửi, rồi hồi lâu, hoàng-thượng mới là thức tỉnh. Dường ấy, chỉ mới nghĩ sao mà vội trách cho oan ? »

« Trời đất ôi, ngài ôi, tôi nghe mấy lời Thu-Phong Bạch-Tuyết tỏ nhỏ với nhau, chẳng khác nào sấm nổ bưng tai, chớp giáng chôn mắt. Tôi nằm ngẫm ngợi như người trong mộng, dặt-dờ như người mới vừa chợt tỉnh giấc say. Tuy vậy mà tôi chẳng dì hơi, nằm giả như ngủ không nghe gì hết. Chừng tôi thức dậy, tôi chẳng nói chẳng rằng. Tôi sắp-sẵn kẻ mâu, trông cho mau tối, đặng có rình coi cho biết. Chẳng biết sao bữa ấy, trời lâu tối cha chã là lâu. Tôi đợi, một buổi bằng một năm, một giờ bằng một tháng. Xế qua, chành-hôm mới về. Tôi lại tới giờ ăn, vợ chồng ngồi ăn, tôi cũng giả ý làm như mọi bữa ; là cũng ép ăn ép uống, chèn tạc chèn thì với nhau như thường vậy ; song tôi có ý giữ mình tôi, đồ ăn nàng gắp bỏ cho tôi, thì tôi ăn, còn rượu nàng rót cho tôi, thì tôi không uống. Hễ nàng rót, tôi cũng làm bộ bưng uống vậy ; song tôi liếc mắt ngó chừng, hễ nàng ngó lơ thì tôi đổ bắc. Xong bữa, tôi cũng giả như ngày ngật buồn ngủ vậy. Hồi lâu, tôi bỏ đi ngủ, thì nàng — theo lẽ thường, trước khi ngủ, nàng cho tôi uống một ly rượu ngọt, nói rằng rượu ấy là rượu bổ, uống cho ngon giấc — thì nàng rót đem đáng cho tôi một ly ; tôi cũng giả ý vui cười, liếp lấy mà tôi không uống. Tôi cũng làm độ bắc xuống giường. Đồ rồi tôi nằm lim-lim, làm như thể giấc tiên bật-bật. Thường cho tôi mê giấc rồi, nàng mới lại gần tôi, đóm sát mặt tôi, mà coi, rồi tay thì bắt ấn, miệng thì niệm chú, đưa tay chỉ ngay tôi mà bảo rằng :

« Ngủ ! »

Rồi nàng lại tiếp : « Mi muốn ngủ tới chừng nào mi ngủ, không cần thức dậy làm gì ! Dầu mi có an giấc ngàn thu, trăm năm vinh biệc đi nữa, ta cũng chẳng biết thương, mà cũng không biết tiếc ! Cũng vì, nói có Trời làm chứng, ta ghét mi sao ghét cay ghét đắng, ghét lời ăn tiếng nói, ghét dáng tới hình ; thật, ta chẳng còn muốn thấy mặt mi lại gần ta, ta nói thiệt, việc ấn ái ta đã nhàm nhỉ ! »

Dứt lời, nàng vào phòng sơn điểm phấn dồi, đồi thay quần áo, rồi cùng đoàn thổ-nữ kéo nhau đi hết. Nghe chừng nàng đi rồi, tôi lồm-cồm ngồi dậy, thay đổi y phục, cắp gươm tuốt theo. Nàng cùng thổ nữ đi trước, tôi lò-mò theo sau, mà nàng, mảng có chắc ý tôi ngủ ở nhà, có ngờ đâu mà biết ! Nàng đi hết đàng nầy sang đàng kia, khỏi xóm kia, qua xóm nọ, phút đâu đã tới cửa thành.

Canh nầy, giờ nầy, cửa thành nào còn mở. Quân canh cũng không còn thức. Tới cửa thành, nàng không cần kêu quân mở cửa cho nàng ra. Nàng cứ lấy pháp tà thuật của nàng, tay bắt ấn, miệng niệm chú, rồi nàng thổi một hơi, hai cánh cửa thành mở hoát. Tôi cũng lộn theo đoàn-thể nữ mà ra ; mà nàng với đoàn thể-nữ, không một người nào trông thấy. Theo nàng tới một đầy núi, coi ra không phải núi đá mà cũng không phải núi đất, mà rõ là mấy đống đồ tàng, đồ đồn lại thành gò, mới thấy tường là một đầy thổ-sơn vội-vợi. Gần đầy lại có một cái thành, cũng như các thành khác, chẳng chi rằng lạ ; trừ ra, ở giữa, thấy nổi một cái tháp, chót thấp rất cao ; đều lạ hơn hết là thành và tháp ấy làm bằng đất hầm, chẳng phải xây bằng đá-gạch,

(Còn nữa)

Hãy dùng phân tro hiệu « CON-CÁ » thì huê lợi tăng bội phần

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

Tiệm cũ: Rue Lagrandière N° 145 Cholon. — Chi nhánh: Rue de Cholon N° 47 Cholon
Tiệm mới: Rue de Prairie N° 96 Pnom-Penh

NHỊ-THIÊN HUYẾT-TRUNG-BỬU

Thứ thuốc nầy đã có thầy thuốc thí nghiệm rồi, nên không có sự độc dữ chi trong thuốc cả.

Trăm nghìn thanh sự công bởi tại nơi đơn mạnh hay là yếu, do nơi khí huyết mà ra, cho nên phải hiểu rằng khí huyết làm cho cứng trong nước và bền chặt gốc lại, mà là giống rất mạnh mẽ, vì nay dưỡng lúc chiến tranh nên ta phải gắp mà lo sắt cho hễ sức chớ nên chậm trễ phải lo vững bền khi huyết cho lắm, mới đây trong hễ giới đã mệt mang, muốn việc công phải lấy sự chắc làm gốc. Vậy thì có thứ thuốc HUYẾT TRUNG-BỬU là thiệt rất bổ huyết của con người ta chăm sức mạnh trong thân thể. Công vì bởi tìm kiếm bắt sức mới dặng thuốc nầy.

Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết cái phần huyết đã hư rồi vậy uống thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU bảy bữa thì da thịt lực nên đỏ, sắc mặt tốt tươi khi chưa dùng thuốc nầy thì lấy kim chỉ trên đầu ngón tay ra máu đi nhỏ trên miếng giấy xem cho sắc máu thế nào rồi đến khi uống thuốc dặng 7 ngày cũng làm như trước chỉ máu, nhỏ trên giấy thấy sắc máu tươi nên đỏ tươi còn dùng dược lâu thì nhập hơn khi chưa uống thuốc. còn khi mình chưa uống hãy đi cân thử cho biết đến khi dùng thuốc dặng 7 ngày thì cân nặng thêm nữa cân, còn khi chưa uống hãy cầm vật chi nặng trên một gan giờ ấn thử coi sức mạnh dường nào đến khi uống thuốc nầy dặng 7 ngày lại làm y như vậy cầm nặng vật ấy gan lên như không biết nặng, vậy thì phải biết thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU ấy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.

Còn như người mắc máu huyết không dặng đầy đủ thì muốn nói chuyện nầu uống thuốc nầy lần khí cây đủ ra hết thuốc nơi đến 3, 4 giờ không nhàm mà rất vui vẻ vội thì phải biết thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU rất hay vô qui báu là dường nào.

Còn người huyết hư bước đi xa không được xin đem dược thải quê thì lực thận đã kém suy bì thân người hành, uống thuốc HUYẾT TRUNG-BỬU sẽ bảy bữa thì thân thể thêm mạnh như ăn hơi kinh khí bởi như máu mà ra hễ phát huyết kém thì lạn thận phát hơn nên uống thuốc bổ huyết ấy là uống bổ lực thận vậy thì thấy những chứng bịnh nói trên đó đều phải ở liền sạch dường nào.

Lại nên thí nghiệm người vì ít sức không lại uống thuốc nầy sâu bay nghỉ chi người vì có sức hơn 3 phần khi trước và tốt, còn người đơn bà đường phép thăng khí uất, khí dựt, khí trệ khí sụt, làm đau bụng hoặc ra nhiều làm bàng không dứt, uống luôn một tháng thì huyết sẽ tốt TRUNG-BỬU thêm phần huyết rất bảo là dường nào.

Thường khi con nít nó mắt sữa thì ngồi tiên thiên đã kém thì sanh nhiều bịnh khó, hoặc đến năm lượt nó chưa biết đi đứng rồi biết bịnh ấy à tại khí huyết thua đầy hoặc bịnh cam tích cũng bởi đó mà ra, như con nít từ lên buổi đến năm tuổi nó đã ăn rất phải cho uống thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU ; muốn cả pha mỗi ngày 3 lần pha với nước ấm thì trẻ nào mạnh mẽ sương cứng và chẳng bỏ có bịnh chi khác như thì còn nhỏ máu đều ở lần giá nó không hay đau đớn.

Hỡi người đơn bà đường không kịp dưỡng, hoặc khi trốt khi sau hay làm đau dụng, uống thuốc nầy dưỡng khí trở nên tốt lại nơi đầu thai, còn những người đơn bà cả thai, uống thường tới khi sanh đi mau mắng và có sức mạnh, lại ngày sau đứa con ấy cũng ít bịnh vì đã có bổ dưỡng khí huyết lưu thì cái sữa của người đơn bà trở nên tốt cho con nít bú lấy nhiều nơi phải mạnh mẽ, còn người đơn bà huyết khí hư thì sanh rồi buồn lo lắng năm quí không yên lại con hóa hứng lên, lim đau bụng và nhức mỏi cả mình mà uống dặng thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU thì huyết tốt đi, cang bền chẳng hứng lên, khỏe khoắn trong mình và các chứng bị ấ đó nói trên đó đều dặng tiêu hết.

Còn người tuổi trẻ ngọc tiên thiên và ngài hậu thiên suy kém hơn mọi, dùng dọc khí huyết bao kém, sanh ra da mặt vàng hay xây xẩm tối tăm đau hứng lưng dần gối tay chơn yếu đuối phải lo ; tại con và tại toàn suy kém và lòng cái độc làm ra lỗ tai bông thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì mặt mày trở nên tươi tốt và lần lần nó có sức mạnh ra các chứng bịnh đã nói trên đó đều dặng tiêu hết.

Một người học hành kia phải bị lo lắng quá độ thì làm huyết phải hao kém sắc mặt như giấy trắng, như dùng thuốc nầy thì làm huyết trở nên mạnh mẽ và khí huyết đầy đủ lại trở nên tươi tốt, con người rất nên ưa đẹp.

Một người già cả khí huyết suy kém thân thể yếu đuối hay dùng thuốc nầy thì sự nhiêu tuổi sanh và rất đau lại, có sức mạnh đi được nhiều, thường ngày thêm sức giá trở nên trẻ.

CÁCH DÙNG: Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ, hoặc ăn rồi mới lần 1 muỗm ăn cặp, vậy khuấy nước ấm ăn cơ cũng

Giá mỗi ve nhỏ. . . . 1$20 | Giá mỗi ve lớn . . . . 2$00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG Y-sĩ VI-TẾ-SANH, kính cáo.

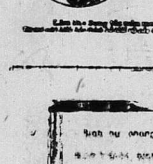

GÂY MÔN

Thuốc SIROP du DESCHIENS

Làm cho [illegible]

Làm mồi cho bệnh

Người mà dạ dầy đã hư và tiêu-hóa không được tốt thì thực là cái mồi cho bịnh hoạn Vì làm sao ? Vì rằng ăn không đủ và ăn vào không tiêu, cho nên kém huyết, hạc người rồi sau sinh ra bệnh suy nào, nhược người, thực là một điều nên sợ. May thay lại có thuốc Pilules Pink để cứu vớt những người ấy. Thuốc nầy làm khỏi đau bụng làm cho tiêu hóa-điều hòa và người ốm lại ăn biết ngon. Pilules Pink lại còn bổ trí chi huyết được tốt và bổ cả cho nẫu nữa.

Ông Pierre Bousalgues, ở Barri về tỉnh Miers có viết giấy rằng :

« Thực là nhờ Pilules Pink mà tôi lại được mạnh mẽ như thường. Nay tôi không đau đa dầy và không đánh trống ngực như trước nữa. Hiện bây giờ tôi thấy trong mình khoan khoái và làm ăn chăm chỉ không nản như trước nữa. »

Thuốc Pilules Pink thực là một món thuốc thần hiền, chữa các bệnh do sự suyết ra do suy nhược mà ra thì thuốc nầy [illegible]

NHÀ BÁN BỘ PHỤ TÙNG XE HƠI
COMPTOIR CHOLONNAISE
Đường Tổng-đốc-Phương, số 56, Cholon

Khai trương ngày 27 Oct. 1928

Bán đủ các đồ phụ tùng cho xe-hơi. Vỏ ruột hiệu : MICHELIN

DẦU SÁNG DẦU NHỚT đã hiệu Chế-ahera là người Annam, chắc sẽ làm được vừa lòng các quí ngài về việc giá cả và sự tiếp rước.

Mong nhờ đồng-bào chiếu cố cho. Bản-hiệu xin hết lòng cảm tạ.

Nước Mắm Hòn
Phú-Quốc thượng hạng

Nước mắm thiệt ngon, một litre 0$70 một tinh 1$70 và 2$50 —

Có trữ bán tại Hang Bánh Quốc-Nư 89 Rue La Grandière.

Đại-tiện táo-sáp sinh ra nhiều bệnh.
Nếu muốn chánh khoi, xin dùng :

thứ thuốc VÉRITABLES "GRAINS de SANTÉ du Docteur FRANCK"

In theo dùng tờ dấy hiệu.

RẤT THẦN HIỆU
RẤT TIỆN
RẤT DỄ

Bán ở khắp các hàng bào-chế tây.

Tấm lòng quí báu của anh em trong Nam

Ít lâu nay bạn đồng-nghiệp ở Nam-kỳ, kỳ nào cũng thấy có bài hô-hào cổ-động ở trên tờ báo khuyến anh em trong Nam gợp tiền gởi ra cứu giúp cho dân đói ở xứ Bắc ta, lời lẽ rất là khẩn-thiết, chẳng những ít ngày nữa, chẳng nhiều thì ít, ở trong Nam sẽ có món tiền gởi ra cứu cho dân đói xứ ta. Qui báu thay cái tình thân ái và tấm lòng từ-thiện của anh em trong Nam. Kỷ-giả lại còn nhớ mấy năm trước đây, những khi ở xứ Bắc bị thiên-tai, lần nào anh em trong Nam, cũng không quên nghĩa đồng-bào, cũng lo tính thân ái, cũng đồng góp được một số tiền qui báu gởi ra giúp đỡ cho dân nghèo, nhưng việc nghĩa-cử như thế, người xứ Bắc thật không bao giờ quên.

Người Nam ta xưa kia, kiến văn hãy còn hẹp-hòi, tư-tưởng hãy còn bế-buộc, lại ở dưới cái chánh-thể chuyên-chế đã bao nhiêu đời, thành ra cái lòng tự-tư tự-lợi quá sâu, người nào bị ngoại ỷ, nhà nào bị nội hủ ấy, đọc câu tục-ngữ ta : « Thân mình chưa độ được, còn mong độ được thân nào ! » và câu : « Đèn nhà ai nhà nấy sáng », thì đủ biết cái tâm-lý của người Nam khi ấy. Về lại đường giao thông chưa tiện lợi, người xứ nào ở yên xứ ấy, thành ra ba xứ vẫn hình như cách bức nhau, nhân-dân ba xứ ít khi đi lại với nhau, thành ra người trong một nước, cũng một giống một nòi, mà đối đãi với nhau, không có chút cảm tình gì cả, đó là một điều đáng hổ-thẹn và đáng phàn nàn cho dân-tộc Việt-nam ta lắm, may mà cái tư-tưởng ấy đã dần dần đi, mà anh em trong Nam lại tỏ cái cảm-tình ấy ra trước nhứt.

Từ năm 1915 đến nay, trong khoảng mười mấy năm trời, ở xứ Bắc-kỳ thiên tai thường xảy ra luôn luôn, biết bao to, lại nước lụt, lại gió bão, năm nào cũng điêu đứng mấy vạn con người, ruộng vườn không có, nhà cửa cũng không, cơm không có mà ăn, áo không có mà mặc, lưu tán rồi giạt, tình cảnh cũng đáng thương. Các nhà từ-thiện ở xứ Bắc-kỳ, mắt trông thấy cái thảm-trạng ấy, không ai cầm lòng đậu, đã nhiều người đứng lên hô-hào cổ động, người bày ra cống cuộc xây, kẻ mở ra công cuộc kia, để lấy tiền chẩn cấp, lại lắm người do tấm lòng nhiệt thành qui báu, đóng tiền tay mua lại, mỗi người đều hàng trăm trở lên (có người cho đến năm, ba trăm), rồi thân hành đem tiền đến tận nơi mà cấp phát cho dân đói, những việc từ-thiện và phương-danh qui tánh của các nhà từ-thiện ấy, trên các tờ báo đăng lên cũng đã nhiều. Xem thế thì biết rằng cái tình đồng-chủng đồng-bào, và các việc công ích công-lợi, người Nam ta bây giờ cũng đã nhiều người hiểu thấu, mà vui lòng góp, không đến nỗi thờ-ơ lạt-lẽo, như phần nhiều người Nam ta xưa kia. Bây giờ anh em trong Nam, ở xa cách bao nhiêu dặm đất, tuy mắt không trông thấy, mà tưởng tượng cái sự khốn nạn, cũng nghĩ tình chúng loại mà động lòng thương, lại bết sức cổ-động hô-hào, mong quyên được một số tiền to, để gởi ra giúp đỡ cho anh em bị nạn, ấy có nói rằng cầu thế nào cũng không để cho anh em ngoài Bắc bỉ đói, phàm là người xứ Bắc, ai biết chuyện ấy và nghe lời nói ấy, trong lòng rất cảm động và sanh một mối cảm-tưởng rất sâu xa. Trong hư xứ nước Nam, thì Nam-kỳ là xứ rộng đất tốt hơn, thóc gạo nhiều hơn, cách làm ăn có dễ hơn, nhân-dân cũng nhiều người giàu có hơn. Người Nam-kỳ lại nhiều người có lòng rộng rãi, có khí hào hiệp, thường hay trọng nghĩa khinh tài, ít lâu nay những việc lợi ích chung rất to tát ở trong nước, phần nhiều là người Nam-kỳ hay làm được những việc xuất sắc hơn người, rất ấy ai cũng thấy cả, không phải là lời nói thiên đâu, bây giờ gặp dịp đói kém, anh em trong Nam lại nhân đó để tỏ tình thân ái, lại là một cái cử-động đáng khen lắm nữa.

Theo cách cai-trị, nước ta tuy chia làm ba xứ, Bắc-kỳ, Trung-kỳ và Nam-kỳ, giọng nói cũng có khác nhau, lập tục cũng có nhiều cái không giống nhau, nhưng cũng đều là chải Hồng cải Lạc, cũng chung một giống-nòi, cũng nói một thứ tiếng, cũng vẫn là con chấu một nhà, ở vào cái buổi chân-ly đã phát minh, nhân quyền đã trương-thạnh, nghĩa ái-quần ái-quốc, tình đồng-chủng đồng-bào, người có chút học-thức, có chút tư-tưởng đều hiểu thấu cả, vậy ta chính nên tỏ lòng thân-ái. Ở tình liên-lạc, khi hoạn nạn phải giúp đỡ nhau, kẻ no người đói phải sẻ cho nhau, có thế thì mới mong sống được ở cái buổi sanh tồn cạnh-tranh kịch-liệt nầy. Ca dao ta có câu : « Nhiễu điều phủ lấy giá gương, người trong một nước thì thương nhau cùng », phàm người sanh ở đời nay tưởng đến nên nghĩa-nghĩ sâu ấy, thì mới hiệp cái cảnh ấn ở đời nay.

Nay anh em trong Nam đã vì tấm lòng rộng rãi và tư-tưởng cao xa, để treo tấm gương sáng về tình thân-ái và nghĩa liên-lạc, vậy anh em ngoài Bắc ta, ai là người có chút tri-thức và có chút tư-tưởng, trước nên tỏ lời cảm ơn anh em, làm cho mỗi cảm tình ấy càng ngày càng sâu, gây liên-lạc càng ngày càng chặt, may ra dân-tộc mới trong được hưởng phước sanh ở đời buổi sinh-kế gian-nan nầy vậy.

H. T. B.

Hai tui Ba rảnh đương đi chơi chợt thấy ông cả Quan ngồi trong xe hơi mui kiến mới tinh mầu bằng chạy ngan qua.

Hai kẻn hỏi Ba : « Mầy có biết ông Cả sao từ hồi ông giàu có lớn, ổng dùng rộng đồ mầu vàng, mà mới mua xe hơi cũng lựa mầu vàng ?

— Ba trả lời : « Ủa, mầy không rõ sao, ông Cả làm ruộng nhờ có bỏ **Phân tro tây hiệu Con-Cá** *nên ruộng ổng một ngày một tốt lúa gặt nhiều mà nặng cân nên bán khá nhiều, làm giàu mau : mà ổng là người đại nhơn quân tử nhớ Phân tro mầu vàng mà làm giàu thì cứ mua sắm đồ mầu vàng dặng chỉ cho thấy rõ ổng không quên.*

— A phải, hèn chi ai cũng kính trọng ổng, chớ như kẻ khác thì thấy mầu lạ hay khoe khoan dùng theo rồi.

Như hình trong gương

Tại nhà-in Union Nguyễn-văn-Của, ở đường Lucien Mossard số 13 Saigon *(gần trường học Taberd)* có lãnh rọi những hình chụp rồi khắc ra cliché rất khéo và in ra xem rất tỏ-rõ lắm không khác gì hình chụp lóc còn tự-nhiên.

Các nhà báo, các nhà hát bóng, các nhà thương-mãi và kỹ-nghệ, cùng các ngài nghiệp-chủ, các quan-chức ở lục-châu, phải khi cần dùng đến, muốn được vừa ý thì nên tìm đến nhà-in nầy. Làm mau lẹ, khéo-léo kỹ-lưỡng, giá phải chăng.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cầu-kho
đường mé sông. — (SAIGON)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây :

Satin (tố Tây), trắng và đủ màu ; gấm nhuộm bên Pháp quốc, nền màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trổ ; 4$00 một thước tây.

Luc-soan làng-châu, trắng từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lụa quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh ; từ 2$70 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thường hạng, thiệt trắng, dệt rộng bề ng to Thương-hải, bề khổ rộng 1m80. — Giá 5$20 một quận.

Lãnh đen hạ làng đen huyền, không bị khôn [illegible]ộ 4), khổ bề-thảo 65*80 một quận.

Lãnh đen tàng làng đen huyền khổ rộng thỏ không đỏ long) khổ rộng 5$50 một quận.

Các món hàng kể trên đây, cần dệt bằng tơ lụa, và có nhà thuốc, dệt toàn bằng tơ Thượng-hải, ấn tết hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, dùng có một mối bán cho đồng lòng a-công, mong gìn giữ lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gởi lời kính cáo cùng chư quí-khách.

Vì muốn trừ danh trong lục châu nên bổn hiệu kính lời cho chư quí khách rõ ; nếu ai muốn mua hiệu của bổn-tiệm, xin viết thơ cho hàng tôi, thì hàng tôi sẽ gởi hàng lại cho theo cách giao ngân lãnh hàng hoặc (contre remboursement).

Xa nhà mua thứ mới lắm, thì sợ lỡ hư tới nào thì mới chắc tin lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt : LÊ PHÁT VĨNH.
C.-kho — SAIGON.
Kính cáo.

RU'Ợ U PIPPERMINT

ĐỜI CHO DƯỢC HIỆU

GET!

Rượu nầy uống mất khan tiếng và tiệu.
Làm bằng đường tin anh.

BÀ CHÚA NHỮNG CREMES BẠT-HẢI

Pha lộn với nước, rượu Bạt-hà Pippermint uống lấy làm mát mẻ lắm. Rẻng-cắt ra từ năm 1796 ông GET FRÈRES

Thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

Một cuốn sách có ích cho anh em ưa chơi banh tròn

Ông MINH-KHAI là người có chơi trong bàn hội Tổng-cuộc thể-thảo Cholon mới xuất bản một cuốn sách nói về « Điều luật và tư cách chơi banh tròn ». Sách dày trên 50 trương, nói rõ đủ các luật lệ chơi banh, phận sự mỗi chiến tướng, tư cách phải đối đãi thế nào, đến tỉ ra rất rành rẽ lại có vẽ hình phụ thêm để cắt nghĩa cho dễ hiểu.

Thật là một cuốn sách chẳng phải có ích cho người chơi banh mà thôi, mà cho ai xem đến banh tròn cũng nên mua coi cho biết.

Đã bán tại nhà hội Tổng-cuộc Cholon số 328, Avenue Maréchal Joffre Cholon.

và tại imprimerie de l'Union 13, rue Lucien Mossard — SAIGON

Giá mỗi cuốn ..... 0$40

Muốn bán một miếng đất ở tại làng Chí-hòa gần bến đất Thánh chà (đường trường đua đi lên, phía tay mặt).

Diện tích miếng đất ấy được một mẫu.

Ai muốn mua xin đo nơi nhà số 204 Boulevard Bonard, Saigon.

Feuilleton n° 169

HIỆP NGHĨA TIỂU THUYẾT

俠義小說

Tiêu ngũ nghĩa

小五義

HỒI THỨ SÁU MƯƠI BẢY

Kết Kim-lang anh-em đồng hiệp ý. Vào miếu cũ Ngại-Hổ cứu bạn lành.

(Tiếp theo)

Lúc bấy giờ, ai nấy đều nghỉ hết, duy còn có một mình Ngại-Hổ, chỉ cứ thao thức hoài ; xem chừng ai nấy đã ngủ cả, bèn lén lén ngồi dậy thổi đèn tắt hết, mò lấy cây đao với cái gói của mình, ngó 4 phía vắng tanh, liền nhẹ nhẹ ra ngoài, nhảy phóc lên bờ tường, rồi nhảy tuốt xuống phía ngoài đường, nhằm phía chánh-đông đi tuốt ra Đông-trấn khẩu ; rồi lại vận-động cái thuật đi đêm mà đi riết một hồi, quả thấy có con đường tẻ ; cứ y theo lời dặn, nhằm phía tây Bắc mà đ , đi thẳng tới một đỗi rất xa, quả thấy có một cây Dương rất lớn, bên phía đông ngang đó, cũng quả có một tòa miếu vỏ đã cũ mèm, tường xiêu vách đổ, cảnh-tượng rất buồn ; bèn bước lần vào miếu.

Chẳng dè khi đi gần tới cửa miếu, xảy nghe có tiếng 2 người nói chuyện với nhau. Ngại-Hổ liền đứng núp một bên ở nơi xó tối ; thấy có 2 thằng ăn trộm, xách cái gói và cây đao của Trương-Anh, ở trong miếu đi ra, vừa đi vừa nói chuyện.

NỘI THỨ SÁU MƯƠI SÁM

Ưu đồng trộm bỏ mang ưi tối ác. Hiệt anh em xuất đêm chạy về nhà.

Khi Ngại-Hổ thấy 2 thằng ăn trộm ở trong miếu đi ra, vừa đi vừa nói chuyện với nhau rằng : « Bây giờ chúng ta phải đi nói lẽ đầu-lâu-ca, chừng nào đầu-lâu dạy bảo cách nào, chừng ấy chúng ta sẽ trở lại mà giết no cũng chẳng muộn gì. »

Ngại-Hổ nghe vậy thì biết Trương-Anh chưa chết ; liền nom theo sau lưng mà hai đứa trộm ấy không hay không biết chi hết.

Nhắc lại việc Trương-Anh lúc đi đến cái miếu hư ấy thì trời vẫn còn sớm, bèn chung xuống dưới bàn thần, mở cây đao ra để dựa một bên mình, rồi lấy cái gói đồ hành lý để xuống kế đầu làm gối mà nằm, chẳng bao lâu thì đã ngủ mê mẩng. *Vui đi dượng mất miết nằm hề nằm xuống đề ngủ liền).* Đến khi giựt mình thức dậy thì thấy hai người đương có đề mình mẹ trói hai cánh tay lại chặc cứng, nên ni cách gì cũng không được, chúng nó cứ việc trói xong, rồi lại hết áo quần. lại xé ra nữ , mạnh quần, vậy nữa lại ma nhe rào m ông Trương-Anh, không cho là lối coi được hết, lại khiêu cái bàn thờ lại mà đề chụp trọn mình Trương Anh rồi mới dắc nhau đi ra ; bị Ngại-Hổ thấy rõ hết.

Nguyên cách cái miếu đó, ở về phía Tây, có một xóm nhà gọi là Cạnh-gia-đồn, trong xóm ấy lại có một tay đầu-mục ; người không mà chia của với bọn ăn trộm, tên nó là Mã-nhị-Hổ, người-miệu lại kêu là Thảo-địa-Xà ; còn hai thằng ăn trộm nọ, một đứa tên là Tảo-chẻ cái miệu hư ấy thì tiêu lắm, vì gần đó nơi phía đông-nam có một cái giếng loạn rất sâu, ở trên miệng giếng lại có một cái nắp bằng đá, hay giết phứt nó đi, rồi đem quăng xuống giếng ấy đậy nắp lại cho kín thì xong ; vậy tui hai anh em phải ráng chịu khó mà đi một phen nữa nghé. »

Hai người vâng mạng với và đi liền. Lúc ấy Ngại-Hổ ở ngoài nghe đã rõ ràng, bèn nhảy phóc ra ngoài tường, nắp đó mà chờ ; thấy Tảo-ngũ tay cầm cây đao của Trương Anh đi trước, còn Diêu-Trí thì nối sau ; hai đứa dắc nhau đi riết lại chỗ cái miếu hư ấy. Ngại một đỗi lâu lắc thấy vị ; chúng nó tính có mà gặp Trương-Anh trong miếu, bèn trói lại hỗ đó. rồi lấy hết đồ-đạc chạy tuốt về Cạnh-gia-đồn, thẳng đến nhà Mã Nhị mà kêu cửa, trong nhà có người chạy ra mở cửa, hai đứa bước vào ; lúc bấy giờ, thì Ngại-Hổ đã đứng trên đầu tường, chờ cho chúng nó vào nhà hết rồi mới nhe chơn nhảy xuống ; lén dom vào trong mà coi, thấy tên đầu-đảng của chúng nó, mở cái gói đồ ra, rồi lại hối thằng lai-lị ; kẻ thấy Diêu-Trí nói rằng : « Bọn tôi mới đến xứ nầy, cho nên chưa biết cái qui-cũ của anh ở đây làm sao ? Bổ lấy được tài-vật rồi phải giết nó đi hay là phải đề cho no sống ? »

Mã nhị-Hổn nói : « Cái lộ ở đây thuộc nay, phải g ết rồi mới lấy của, chớ chẳng hề đề sống một ai ; nếu nó ở tại

MỘT VIỆC MỚI BẤY RẤT NGỘ

☞ *Một cái xe máy cho không* ☜

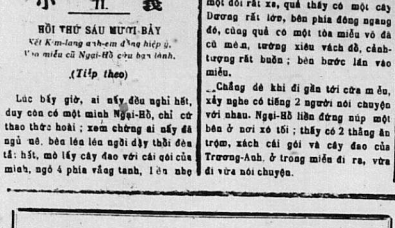

Mỗi người nào kể từ ngày nay mua một cái xe máy hiệu « ALCYON » hay là hiệu C. A. F. lại hãng CAFFORT ở đường Catinat số 125 sẽ được hàng cho lại một cái giấy số được dự vào cuộc rỏ số mỗ 3 tháng một kỳ và người nào có phước đặng trúng sẽ lãnh liền 1 cái xe máy nữa.

HỘI NẶC DANH CAFFORT.

125 đường Catinat — SAIGON

Nêu biết thú vui chơi

Cho hay đời là khổ, mà khách ở đời là ngu. Kia trải bao cảnh đổi mưa đau, sương tuyết nhiều đứt mối hao thần-thể. Sang giàu thì mết trí-não khó nghèo thì lại sắt vả tâm thần. Mới biết chốn phong-trần thật lắm nỗi chua cay, tờ tệ-thú chi ư tử-dân cũng chung một cảnh.

Thế mà lạ thay ! Người đời chẳng ai là không lăng muốn sống ; biết sống đời là sống khỏi mà tuổi xuân kia cứ muốn mãi còn xuân. Ấn tại vì đâu ? Người chỉ danh liền cũng chữ lợi, nẻo phong trần cũng vị thú vui chơi. Dầu biết rằng sanh khổ sống nhọc, cuộc vui cũng giả được ? nhiều mối lợi-lưỡi. Nhưng cuộc vui chơi có nhiều thứ : có thứ n'à mê có thứ thô, có thứ ưa không ưa, mỗi người sự tiền tài, mà được lợi về phần trí thức ; cũ ng có thứ thì hư hư về phần của ải, mà lại còn trao-lạc đến não-dn. Vậy thì nợ ? chơi cũng lắm công phu, người ưa vui thì phải biết lựa thú vui cho ấm. Chơi sao cho ra người phong-nhã chơi sao cho đáng một khách thừa lương.

Kia là cảnh XUÂN-TRƯỜNG *đủ rõ* XUÂN-HIỆP *ngày nay, thật là chính một chỗ vui chơi ở đời đó. Có mọ hước tro gươm đàn bắt, có cỏ cây nhà h là sum sê ; có quán nem lại còn có quán bán cơm tây, vừa để thỏa lòng ăn mới uống. Trời chiều gió đập, lựa xem man-mác, cảnh-sắc trông thật rõ phong quang ; có bốn mùa xuân-hạ tha-thu-đông, đầu cũng vẫn một mùa như tiết xuân trình mỉ mỉ. Nên mới có câi tiếng kêu « XUÂN-TRƯỜNG » là chốn ấp, gồm kỹ ra thật nào khác cảnh trường xuân.*

Vậy hỏi ai là khách thừa-lương, nên biết chẳn ấy là nơi vui cực-kỳ phong nhã thật. Muốn làm mát thì có suối nước trong cần để, hay muốn ăn muốn uống thì rằng có sẵn đây. Nhàn du nên tìm đến chẳn nầy !

PHO G-LUU.

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU

CAN, TÌ, PHẾ PHỦ

BẰNG THUỐC BỘT

POUDRES DE COCK

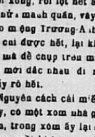

Có nhiều vị thuốc ngoại khoa uống vào trong đâu là lành bình đau Can, tì, phế phủ, không dè nó làm cho hại đến một đây một lát mà thôi. Rồi bịnh trở lại càng hơn, là vì thuốc nó không thấm vào gốc bịnh.

Cần nhứt ai ai cũng muốn trừ cho dứt cho tuyệt bịnh. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc thần hiệu, cứu mạng vì nó làm cho Can, tì phế phủ được trong sạch, tang kỳ chuyển vận đồng nhau mà làm cho vật thực có ích cho con người.

Uống thuốc bột *Poudres de Cock* vật thực nào nó tiêu hóa cũng được hết, nó thấm vô bổ máu thịt, thêm sức cho được khỏe mạnh.

Muốn trừ bịnh đau tì-vị cho tuyệt gốc rễ, ăn uống không tiêu, đau bao-tử, mắc trướng, sình ruột sưng bao-tử, sưng ruột, đau gan ; muốn cho các chứng bịnh ấy không hóa ra bịnh huyết suy, giảm gân, giảm cốt, bịnh nước tiểu ngọt, như các trộng trắng trứng gà, đau bộn thu, vít lở lói và các chứng bịnh nặng hơn nữa, thì trước hay là sau khi ăn cơm uống một liều thuốc bột *Poudres de Cock*.

Đôi Thuốc bột *Poudres de Cock* đựng trong hộp thiếc để bàn trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành JEUMONT tỉnh Nord.

Bid G... đến 11 à 29

Phòng kẻ bàn kim thời, rửng rải

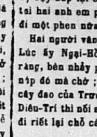

Téléphone : 378

T.IM KỲ KHÁCH-LÂU

HUỲNH-KHƯƠ-KỲ, Chủ-hiệu

ANNEXES

Rues C. Gô-raud et Bu-d'a

Và mát mẻ

BỊNH LIỆT KH

Cách trị lành mạnh hay thơm hước

GINAT du SYNOUSIN

Đại dược phòng L. SOLIRENE. Saigon. Tân-thị Huê-pháp-Việt dược phòng Saigon. Pháp-Á dược phòng G. CHANTR. Cholon

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Là vị thuốc rất đại bổ không thứ nào bì kịp, chẳ riêng cho mấy người ăn cơm không ngon, ngủ không dặng yên giấc, hay là một nhọc ốt làm công chuyện nhiều.

Thật là một thứ rượu mùi vị rất ngon ngọt.

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một lyngh ó thứ rượu nầy thì mau phục sức mạnh lại.

Có gởi bán tại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu :

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

và đừng chịu thứ nào khác hết

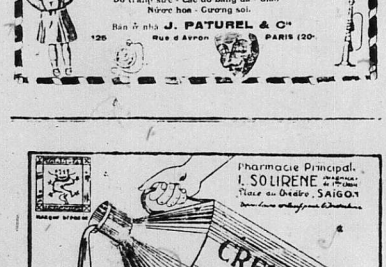

DÂY BÀNG

Cho các Viên-Quan

Bổn-hiệu có tiếp đặng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây bàng (*à harnes*) cho viên-quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hộng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-hạt, và Ban-biện Phó-lồng.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi nên Bổn-hiệu xin các qui ngài nào có cần dùng thì viết thơ liền cho Bổn-hiệu mà hỏi giá. Bổn-hiệu sẽ hồi âm cho qui ngài hiết.

Nếu chậm trễ Bổn-hiệu bán hết thời phải đợi có năm bảy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua thêm.

Xin qui ngài lưu ý.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
đã, rue Lucien Mossard, SAIGON

Hai quyển sách mới

Tại nhà in UNION ở đường Lucien Mossard số 12, có để bán hai quyển sách rất có giá-trị của ông Luật-Khoa Tấn-sĩ Trần-văn-Liễu soạn bằng Pháp-văn.

1° — Luật Hương-hôn về luật Việt-Nam.
Gia-Long và đời Lê.

2° — Luật-lệ sự hiệu thâu đa luật Giá mỗi cuốn 7 $00

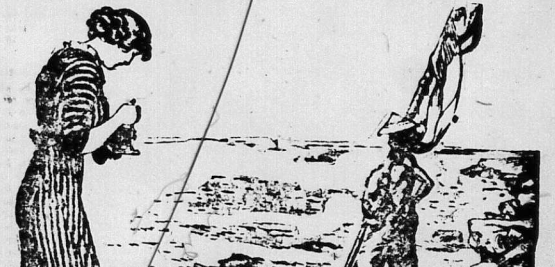

Gở lắm hầu kẻ. Bề lặng nắng chang chang :
Cuộc vui chơi nơi bãi bền Thoản bườm lướt ngoài khơi

NGƯ ÔNG KẺ BÀI HẠT

Dường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA. hé chẳng nên mượn máy « KODAK » chụp làm dấu tích !

Hãy đến lựa mau mau máy chụp hình hiệu « KODAK » nơi chỗ làm Đại lý.

PHARMACIE PRINCIPALE

Ở ngang nhà hát tây. — SAIGON.

Vui lòng đem đồ các kiểu ra cho chư tôn chọn lựa.

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN VĂN

Directeur-Propriétaire NGUYỄN-VĂN-THIỆT

42, Rue Lucien Mossard. — SAIGON

TIRAGE 5.000 EXEMPLAIRES

Le Gérant : LÂM VĂN NGỢ

PHƯƠNG DƯỢC

Capsules de Santal Salone Thomas

Tại trước ông [illegible] số một thứ thuốc hiệu là Dông-dương Thần-tước Santal Salone Thomas.

Trong thứ THUỐC SAU: Thầy thuốc năm 1905 trường thứ 17, ông Lương ở Sài-gòn đang một mình bị Biển thuyết như vậy:

Thuốc này hay lắm thuốc SAPARIN và QUININ uống rồi nó nó mà nhai lắm thì đắng uống bao nhiêu cũng không phát ở uống nó rồi nói mà nước đái phải khác ra, nó trong tôi ngày nó thấy hiệu nghiệm.

Thứ thuốc SALON của T.-viện đều dùng nó đã đặng 20 năm nay, uống nó vào thì lợi-thấy, bổ-thấy.

Trong thứ thuốc hiệu này có thành ý SALON nhà trong SANTAL tinh, làm cho hai vị thuốc pháp làm một, có trợ lực dương cũng là bổ dưỡng bổ trừ trùng.

Thuốc này đã uống đến, bổ vào bụng rất thì nào thua.

CÁCH DÙNG

Bắt ngày uống từ lần hoàn cho tới người hoàn thì nhắc lành bịnh lạc, bắt kỳ lão nước gì phải ngưng thì bắt Tây Saigon cả hàn.

Tại tiệm thuốc Pharmacie Principale của ông L. SOLIRÈNE, là bác-sĩ Cô-nhơn và nhứt hạng bảo chế ở đường ngang nhà bắt Tây Saigon cả hàn.

TẠI HANG ĐẠI-ÍCH

29, đại lộ Tông-đốc-Phương à Cholon

Là hàng có danh trứ nhứa hiệu xe máy kiểu kiểm thời, xe đủ màu rất đẹp và bán đủ đồ phụ tùng xe máy giá phải chẳng và bổn-hiệu làm Đại-Lý hiệu đèn **manchon** *hiệu* **Sueeès**, *đủ kiểu dùng bằng dầu sống sức sáng 150 bougies và hiệu đèn* **Condé** *treo và để bàn sức sáng 120 bougies dùng bằng dầu sáng. Xin chư quí vị lưu ý rất cám ơn.*

Bán sỉ và bán lẻ.

Chê-nhơn thành cáo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh ở tại Quảng-đông tỉnh-thành — Đường Đại-Tân
Tiệm ngành ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Môn bài 47,
và ở tại Namvang (PNOMPENH) — Đường Praire số 96

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thủy

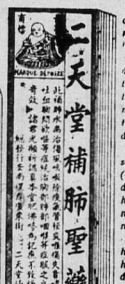

Thuốc bổ phế thánh dược thủy rất nên trọng nghiệm như thần, danh vang lẫy lừng trong ngoài đều biết, các chứng ho dàng đến ít hết, không sai, thánh thuốc chẳng hàng chẳng tào đã cứu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thượng hạng độc nhứt vô nhị.

Chủ trị những bịnh như sau nầy: Thương phong (cảm gió) sanh ra ho hen, đàm nhiều nổi sũng, lại huyết ho lao, ho lỗn, con nít bị phong hàng, hơi thở nóng nẩy, phổi sanh lao ho, cả thầy các chứng bịnh đó đùng đến thuốc nầy thì động an nhiên có sự mạnh mẽ như thường. Ăn ngon ngủ ngon rõ ràng là một thứ thuốc hầy lạ thường, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư tôn trưởng có lòng hạ cố mua dùng, xin hãy nhớ lưu tâm nhìn kỹ nhãn hiệu ông Phật mập cầm bồn đường có câu chứng nơi tòa kẻo lầm thứ giả uống vào thêm hại. Hơi lòng nầy có kẻ vì tham tâm chế thuốc bậy bạ, ngoài làm hộp vẻ, toa, nhãn đồng dịch của bổn đường đem đi bán khắp tỉnh khắp lòng mà gạt thiên hạ.

Cách dùng: Trước khi dùng thuốc phải lắc rải ve cho thuốc trộn đều, mỗi ngày uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn soupe 3 giọt đồng hồ uống 1 lần, như bịnh giảm thì thuốc cũng phải giảm, con nít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tuổi đến 6 tuổi uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 tuổi đến 16 tuổi uống nửa muỗn café như chứng bịnh chưa dứt thì cứ uống hoài đến bệ bịnh thì thôi, đừng có một bữa uống rồi một bữa nghỉ hòa ra trễ rãy sự kiến hiệu của thuốc.

Mỗi ve lớn giá lá. . . . . 0$80
Mỗi ve nhỏ giá lá. 0 40

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

56 & 56, đường Pellerin. — SAIGON

Dây-thép nói số 748 — Tên dây-thép : CREDITARA

— Nhận lãnh tiền gửi không hạng-kỳ bắt là « *Dépôts Courants* đặt *chèques* bằng bạc Đông-Pháp hay là tiền quan Langsa, sanh lời 4 phần trăm (4%) mỗi năm.

— Nhận lãnh tiền gửi có kỳ-hạn bắt là « *Dépôts Fixes* » bằng bạc Đông-Pháp hay là tiền quan Langsa, sanh lời đặng 5 phần trăm (5%) mỗi năm. Số này đã cho người tiền-lặng. Rất rẻ khỏi phải cho hay trước và chờ đợi lâu. Giờ về ban nhiều cũng nhận.

— Nhận lãnh tiền gửi có hạn-kỳ bắt là « *Dépôts Fixes* » cho lời 6 phần trăm (6%) mỗi năm, nếu gửi một niêm trọn. Khi hậu-sự xin rút ra trước hạng-kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh 4 phần trăm (4%) mỗi năm, cũng như bạc gửi không hạng-kỳ vậy, tính từ ngày gửi cho tới bữa rút ra.

— Mua bán ngân-phiếu (*chèques*) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo tiền thơ hay là bằng dây-thép.

— Lãnh trả bạc tháng cho học-sanh Annam đương đi học bên Tây.

— Cho vay đặng giúp học-sanh muốn đi học thêm bên Pháp hay là Ngoại-quốc (Về cách thức cho vay, xin qui Đồng-bào đến thương nghị với Việt-Nam Ngân-Hàng).

— Cho vay số người đứng bảo lãnh chắc chắn và có đủ bảo-chứng hiện tại đó.

— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng-hóa nhập càng.

Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mà chỉ cho qui đồng-bào biết rõ về công việc Nhà-hàng hay là bán buôn.

HUỲNH-ĐÌNH-KHIÊM, *Danh-dự Hội-trưởng.*
TRẦN-TRINH-TRẠCH ✱ ở Bạclêu, *Phó Danh-dự Hội-trưởng.*
THƯƠNG-TẤN-VỊ ✱ *Chánh Hội-trưởng, Ban Trị sự.*
NGUYỄN-TẤN-VĂN, *Quản-lý Hành-sự.*
NGÔ TRUNG-TỊNH, Docteur TRẦN-NHỰT-LAN, P. NGUYỄN-VĂN-THƠM.
NGUYỄN-HỮU-ĐỘ và VÕ-BÁ-TRÍ, *Quản-lý.*

Phụ-tá Thư-ký P. LÊ-VĂN-GÔNG.

QUẢC — HÓA

Manufacture de Tabacs

NAM-KỲ TRUNG-HUÊ YÊN-THẢO CÔNG-TY

214-224, quai de Belgique — SAIGON

Kính thỉnh đồng-bào Nam minh quan cố. Bổn hãng tạo chế yên thảo tại đây, nguyên liệu và nhơn công đều do trong bổn quốc, nên mấy thứ thuốc nầy thì là nội hóa. Xin các ngài hạ cố cho chúng tôi tấn lộ chứng nào thì bổ ích cho quê hương mình chừng nấy.

Nhà họa chơn dung và sơn-thủy

Hiệu: LA VIOLETTE

Số 102, đường La Grandière gần Tòn-án

Lãnh vẽ sơn thủy đủ thứ. Họa chơn dung đủ kiểu. Vẽ hoa đủ nhà phố, liễn đối kiểu sắn để lựa. Vẽ hình tiểu-thuyết, bìa sách. Hình quảng-cáo v. v, rất tinh xảo.

Roi hình ra lớn có đủ màu (màu dầu, màu nước màu đen và nâu).

Thầy dạy Annam thì đặng trường âm nhạc Tây ở Hanoi, dạy đờn violon mandoline, và violoncelle. Giá rẻ không đâu bì kịp.

Xin đồng-bào chiếu cố giúp chúng tôi trong lúc mới nghề.

Bàn định giá không đổi

SƠN-THỦY

THƯỚC TẤC	SAUCE Màu đenmin	AQUARELLES Màu nước	PANELS Phấn màu	PEINTURE Màu dầu
41×27	3 đồng	7 đồng	7 đồng	7 đồng
46×33	4 —	9 —	9 —	10 —
65×50	6 —	13 —	13 —	15 —
81×60		16 —	16 —	17 —
146×65		20 —		24 —
178×78		25 —		28 —
130×81				33 —
146×89				38 —
14×97				44 —
195×97				50 —

Họa chơn dung coi theo hình chụp

	THƯỚC TẤC	SAUCE Màu đen min	AQUARELLES Màu nước	PANELS Phấn màu	PEINTURE Màu dầu
Nửa người	41×33	5 đồng	8 đồng	8 đồn	10 đồng
	46× 5	6 —	9 —	9 —	12 —
	5×46	7 —		12 —	15 —
	61×46	8 —		15 —	17 —
Ngồi cả người	61×50	12 —			21 —
	65×84	15 —			25 —
	73×65	18 —			30 —
	8 ×65	22 —			35 —
	9×73	28 —			40 —
	100×81	30 —			50 —
	116×89	35 —			56 —
	130×97				62 —
	146×114				70 —
	162×130				82 —
	195×130				86 —

« LA VIOLET »
183, Rue La Grandière SAIGON
Cấp bạch

KIM-KỲ BỔN-QUỐC ĐỨC TRÍ THỂ DỤC HỘI

會 育 體 智 德 國 本 折 南

THƯA NGÀI :

Nhơn dịp tốt, xin mời ngài vui lòng vào hội **ĐỨC-TRÍ-THỂ-DỤC** *cho thêm số Hội-viên, thì chúng tôi vui đồng bang trong xứ đều mừng rỡ biết bao ; vì nhờ số Hội-viên đông thì mỗi kỳ đại hội có đủ mặt đặng mà nghị-luận cho đích đạt về các cuộc tiến-hóa trong mục đích của Hội, hầu thấy đặng em-châu thì hành những ý-kiến của Hội ngõ hưởng phước theo thời-thế với người ta.*

Bổ vậy Hội còn nhờ mỗi tháng có tiền của các Ái-hiền đóng vào Hội để dùng làm chi phí hằng ngày, thì in chỉ các điều trong mục-đích của Hội mà không kết quả y như ý-kiến của Hội.

Trích-lục về các điều trong mục-đích của Hội là :

1° Hội giúp tiền tổ-trợ cho các Hội của người Nam kỳ có phép quan lập ra, như mấy Hội phước-thiện, mấy Hội đi hầu, mấy Hội tương-trợ, mấy Hội thao luyện, với nhứt là nhà Đông-Pháp Học-quán tại kinh đô Paris.

2° Hội lập một phòng-việc tại Saigon lãnh lo giấy tờ cho các học sanh sắp đi du học bên nước Pháp nhứt là các trò sang qua ở nhà Đông pháp Học-quán tại Paris, và lo chỉ người thông tin tử tế cho các gia-tộc Annam biết mà lựa cho con nhà trong lúc du học.

3° Hộ cho tiền cứu-giúp cho các trò nghèo, chẳng ngại học trò trai hay là học trò gái, hầu theo nghề học cho cùng đường, hoặc học trong xứ hay là học bên Pháp cũng vậy.

4° Hội lập kho sách, cho thiên hạ tiện-dùng hầu hiểu đặng sự-lý trong các nghề.

5° Còn chừng nào Việt-Nam Tổng-hội phá lập rồi thì Hội Đức-Trí Thể Dục sẽ lo hành sự cho đất kỳ sở-nguyện của đồng-bang ta.

Như ngài đành lòng vào Hội thì xin ngài viết thơ lên, chỉ ở nội kỳ này xin vào hội sau nầy rồi gởi cho ông Hội-trưởng Hội Đức Trí Thể Dục tại Saigon, đường La Gradière, số bài số 76, còn số tiền đậu tùy ý mỗi tháng 1 đồng bạc, hay là mỗi năm 12 đồng, thì xin ngài mua mandat nhà Thơ gởi theo một lượt cho ông Hội-trưởng cũng tiện lắm.

Chúng tôi ao-ước sao các ngài đều vào Hội Đức-Trí Thể-Dục cho sốt sắn, thì tiện bề cho chúng tôi lo cho mau kết quả các điều trong mục-đích của Hội, hầu thấy đồng bang trong quê-vức đặng hưởng phước như các nước vậy.

Chúng tôi xin cảm ơn trước các ngài và chúc cho các ngài năm mới bình an quới thọ và đặng phát đạt vinh hoa.

TRẦN-TRINH-TRẠCH, *Hội-trưởng,*
LƯU-VĂN-LANG, *Phó Hội-trưởng,*
HỒ-VĂN-KÌNH, *Phó Hội-trưởng,*
Ban trị sự Hội Đức Trí Thể Dục,
76, đường La Grandière, SAIGON.
Janvier 1929.

Nam-Kỳ Bổn-Quốc Đức-Trí-Thể dục Hội

(Có lời-nghị quan Thống-đốc phê ý)

TỜ XIN NHẬP-HỘI

Tôi ký tên dưới đây là : _____

Nghề : _____

Thuộc dân : _____

Nhà ở tại : _____

Đã có đọc các điều-lệ của Hội Đức-Trí-Thể dục, nay tôi xin nhập Hội theo hàng Hội-viên hành sự và tôi chịu phục theo các điều lệ ấy.

Ngày ____ tháng ____ năm ____

Ký-tên :

Điều thứ 8. — Người Annam thuộc dân Pháp, thuộc dân Quân hạt hay là thuộc dân Bảo-hộ đến đặng nhập hội, miễn là đứng có tiền ăn chỉ mà bị tuất dân quyền.

Điều thứ 10. — Các vị Hội-viên hành sự phải đóng cho hội mỗi tháng là 1 đồng bạc.

THUỐC BÁNH

SIGMARGYL

DIỆU-TRỊ THEO PHƯƠNG-PHÁP HOÁ-HỌC ĐỂ CHỮA

BỆNH GIANG MAI BẰNG PHƯƠNG NỘI-ẨM

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM

Chế ra tại LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE
So 2, Place du Théâtre-Français, PARIS

Thuốc SIGMARGYL [illegible]

Kiếm hiệp tiểu thuyết

Cựu kiếm thập bát hiệp

HỒI THỨ MƯỜI TÁM

Trịnh-khắc-Sảng hiến địa hàng Thanh, Cam-phụng-Trí thâm sơn luyện kiếm.

(Tiếp theo)

Lúc đó Trịnh-khắc-Sảng đang biểu đầu Thanh, hiến Diệt-binh-vương kim-ấn, nào phủ khố tiền ải, nào thỏ-địa sách tịch, phải lên nạp tại Thanh-đình, các người tôn-thất họ Trịnh và văn ở bá quan, đều tình nguyện ầu Thanh tất cả, chỉ có Ninh-inh-vương tự Châu-Thuật, vẫn à cháu của Trịnh-thái-tổ chân đời, chẳng ta không chịu đầu Thanh, tự ái tại chân phật mà ch t. Thế-tổ-đốc (Thi-Lang) phát ba tiếng súng làm hiệu, đợi tướng-sĩ vào thành Đài-loan, tức thời làm lễ tế các Trịnh-thành-công (ông tổ họ Trịnh), học một bài tế-văn thảm thiết, nghĩa là thương tướng tới tổ tiên họ Trịnh, gây dựng cơ nghiệp như không, bởi vậy Thế-tổ-tốc trọng đãi Trịnh-khắc-Sảng một vị Tân-vương, và tiếp tục chữ-tướng của Trịnh-vương từ tế, từ đó Trịnh-nhơn mất nước. Đảo-đài-loan làm thuộc địa Đại-thanh, Thi-tổ-tốc bèn sớ tấu Trào-đình, thỉnh lưu binh tại Đài-loan trấn thủ, lạ chi quân-sĩ thắng trận, không khỏi ức hiếp bổn xứ nhơn dân, cho nên Thanh binh đối với bá tánh tại Đài-loan, xây ra nhiều sự kiếp chế, lớp bắt đàn phụ-nữ, nhơn dân bị thị hại quá chừng.

Nói về Trịnh-tướng là Cam-Anh, vẫn một nhà giàu sang hạ, bực, từ khi chàng bị cướt tại trận, trong nhà mẹ góa con côi, Thanh binh muốn sang đoạt gia sản của chàng, lại muốn ép buộc Pau-nhơn của chàng làm vợ, Phu-nhơn chàng là Tạ-Thi, vẫn em gái của quan Lễ-bộ là Tạ-phẩm-Sơn, Tạ-Thi dũng bực đoan trang, cứ thề thốt một bề thủ tiết. Tại ta mới sanh một trẻ trai ba tuổi, gọi bằng Cam-phụng-Trí, vì sự Thanh binh hà hiếp khó lòng, không lẽ ngồi ăm con mang nhục, cực chẳng đã phải gởi Phụng-Trí cho Tạ-phẩm-Sơn nuôi dưỡng, và căn dặn một lời rằng: dòng giống họ Cam mấy đời, chỉ còn một chút máu mủ, cũ xin Bảo-huynh nuôi dưỡng trẻ cháu làm phước, đặng nối dòng giống cho họ Cam. Tạ-Thi và nói và khóc sụt sùi, bèn gieo mình xuống giếng mà chết. Phẩm-Sơn sợ ở nhà mang hại, phải công Phụng-Trí trốn chạy cả đêm, mai ba đi Cam-Anh thấy vậy hoảng hồn, cũng liều mình tự ải, bao nhiêu Ti-thiếp sợ sệt, đều đào thoát khỏi nhà, chỉ có một nàng Thiêu-Hoa, là em gái của Cam-Anh, rũi bị Thanh binh bắt về làm vợ, gia biến họ Cam như thế, bởi Thanh binh bảo hại đó mà.

Còn Tạ-phẩm-Sơn chạy qua Giang-nam, trú ngụ tại cửa thành phía Bắc, tại đó có một xóm nhà liền nóc, gọi bằng « Tạ-Lâu bởi xóm nầy có ba chục cái nhà, nhà nào cũng họ Tạ tất cả, nay Tạ-phẩm-Sơn tới đó, cả xóm đều nhìn họ hoan nghênh, Phẩm-Sơn bèn cất nhà tại Tạ-lâu, biểu đề: « Giang-nam Ngư-quán » Phẩm-Sơn nuôi dưỡng Phụng-Trí mới sáu, giống như con ruột của chàng. Phụng-Trí tuổi mới nên năm, đã biết viết chữ và đọc sách, đoạn Phụng-Trí vừa đúng mười tuổi, gặp một vị Kiếm-sư là Lộ-dân-Chiêm. Dân-Chiêm thấy Phụng-Trí tướng mạo khác thường và ân nói có bề kiếm nhượng, Dân-Chiêm bèn dụ dỗ Phụng-rTí làm đồ-đệ, đặng dạy kiếm-thuật cho Phụng-Trí. Phụng-Trí bèn từ biệt Tạ-Lâu, tùng hành Lộ-dân-Chiêm vào núi, Dân-Chiêm dạy bảo Phụng-Trí hết sức, chẳng giấu sự bí mật của mình, trong ba năm trời dạy cách dưỡng khí trong mình, phải trở mặt vào vách nhà ngồi mãi, kế ba năm sau trời dạy kiếm-thuật, phải mua gương tập võ liêu tay, sự học tập vừa đúng sáu năm, Phụng-Trí thành nghề kiếm-hiệp, thế mà kiếm-hiệp nầy đủ ba tư cách mới có thuật mầu nhiệm hơn đời, một là thân thể kiên cường, hai là tâm tánh thuần hậu, ba là mưu cơ trí xảo, chẳng lí như bọn du hiệp tầm thường, có đủ ba tư cách ấy rồi, lại phải có bảo tâm làm tối yếu.

Mai tiếp

CUỘC ĐẤU-XẢO THUỐC-ĐỊA TẠI PARIS

NĂM 1931

Nói về bàn Trị sự chủ-trương các trò vui

Về cuộc đấu xảo thuộc-địa tại Paris năm 1931 sẽ tới nầy, chúng tôi đã có mấy bài đã giải trong mấy số báo trước, tưởng đồng-bào coi xem cũng đã hiểu được các thể-cuộc định sắp lấy là thế nào. Duy có về các trò vui thì chắc những người ở ngoại cuộc chưa ai được rõ cho ẩm. Vậy hôm nay chúng tôi xin thêm một bài nói qua về cuộc ấy.

Cứ như điều-lệ của Chánh-phủ thì việc chủ-trương những hí-cuộc, đã đặt riêng một bàn Trị-sự Annam toàn là những bậc có cái biệt-tài về công-cuộc ấy.

Bàn Trị-sự chọn định là 10 người: Ông Nguyễn-công-Hòa, Thầu-khoán, 43 Boulevard Albert Ier Saigon, thì kiêm chức Nghị-trưởng. Còn 9 vị Nghị-viên thì quí-ông Nguyễn-tấn-Dược, hội đồng Quản-hạt (Sadec); Lê-văn-Tỉnh, Phủ, chủ-quản Tam-bình (Vĩnhlong); Huỳnh-đình-Khiêm, Phủ-hàm, nghiệp-chủ Đồng-sơn (Gocông); Trần-văn-Khá, Hội-đồng Quản-hạt Saigon; N.-khắc-Nương, Hội-đồng thành-phố Saigon và Lữ-thái-Bình, Hội-đồng thành-phố Cholon; Trương-duy Toản, chánh chủ-bút báo « Trung-Lập » Saigon; Diệp-văn-Kỳ, Tổng-lý báo « Thần-Chung » Saigon; Jacques Lemire, Quản-lý hãng « Assurance Générale » Saigon.

Về những hí-cuộc mà trong bàn Trị-sự đã định đem sang Paris đặng đấu xảo năm tới đây, thì có những là: hát-bộ, hát cải-lương, múa lân múa rồng, thầy chùa tụng kinh, lễ tế thần trong cuộc cầu an, chưng thủy-lụt, v.. v. về mỹ-thuật và phong-tục theo đạo tín-ngưỡng ở xứ ta.

Song muốn cho tiện cách đi và về, muốn cho đỡ phần tổn-phí, trong bàn Trị-sự định cách đem người sang dự cuộc như vầy: Về hát-bộ hát cải-lương thì số 15 người. Trong số 15 đây thì 10 người đờn-ông và 5 người đờn-bà. Mà 15 đờn-ông và đờn-bà ấy phải cho thông cả hai điệu hát-bộ và cải-lương. Lại trong trong số 10 người đờn-ông trong đó còn phải biết đọc văn-tế theo lễ cầu an, biết tụng kinh theo đạo Phật, biết múa lân múa rồng, biết chưng bày giàn thủy-lụt. Nghĩa làm lại thì trong các trò ấy phải cho thành cách đặt bày và điệu điển lại cũng phải biết long mình coi rồng con lân, long đèn chưng điệu theo thủy lụt, đầu rồng và đầu lân thì bàn Trị-sự sẽ mua đem qua Tây. Lại trong cái số 10 người đờn-ông đó phải được có một người thiên-tài để chọn ra làm Bầu đề dẫn dắc.

Còn về âm-nhạc thì cũng chọn 10 người đờn-ông. Trong 10 người chuyên về âm-nhạc đây cũng thông dủ mấy điệu nhạc về lối hát cải-lương, lối hát-bộ. Lối thầy chùa tụng kinh đọc sớ, lối múa lân múa rồng và lối chưng thủy-lụt. Lại cũng phải biết làm học trò lễ đặng tế thần.

Những người dự vào cuộc nầy và được chọn đem sang qua đấu xảo thì sẽ có lãnh một phần lương: một nửa thì để cho vợ con ở nhà, còn phần mình thì lãnh một nửa. Lại khi đến nơi rồi thì sẽ có nhà ở và cơm ăn tử tế. Nói tóm lại thì từ khi đi đến ngày về đều có người chăm-nom rất châu-đáo. Về tiền lương của mỗi người thì rồi đây bàn Trị-sự sẽ định cho vừa ý.

Cách đem theo đồ để diễn. — Về đồ đem theo để diễn thì không có chi cho lắm. Như lân và rồng thì ở bên nầy chỉ làm sẵn cái đầu mà thôi, còn bao nhiêu thì dợi khi qua Pháp sẽ làm. Duy có những đồ nghề: quần áo giáp mão theo điệu thì phải đem đủ. Phần ấy là phần người lãnh chức làm bầu phải lo liệu sắm bày theo cuộc.

Ngoài các công cuộc trò vui về mỹ-thuật và phong tục nầy, còn chọn đem qua những tay thiện-tài về nghề nấu ăn Annam, đặng mở một ngôi hàng: ban ngày thì bày cơm Annam, ban đêm thì bánh nước. Ấy là vừa dự cuộc đấu xảo mà cũng là vừa giúp sự ăn uống cho những người mình qua bển.

Vậy thì khởi từ đây, ai là người có những cái biệt-tài ấy, muốn sang dự cuộc đấu xảo thuộc-địa rất to tát nầy, xin cứ đơn tới ông Nghị-trưởng *Nguyễn-công-Hòa ở đường Albert Ier số 43 Saigon* mà thương nghị. Hoặc muốn cho biết thêm điều chi ngoài những điều bày tỏ ở bài nầy, thì trong mấy vị nghị-viên có đăng quí danh nơi bàn Trị-sự, bởi đến thì các ngài cũng sẵn lòng chỉ vẽ, vì các ngài đều chung lo các trò ấy trong cuộc nầy.

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* **RIF chế ra**

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt cũng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặn cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm với thấy ngày xuân đã thôn môn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cứ lần thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mãng hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đờn bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ nống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bội, da mặt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

YATRENE 105

Thuốc trị bịnh kiết

Bảo chế riêng cho trong miền nóng nực dùng lẻ một thứ thuốc rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác.

Sức thuốc nầy uống nó thì thấy mau hết hẳn hòi

Độc-quyền trong cõi Đông Pháp

Pharmacie Principale Solirène

Ở ngang nhà hát lớn Saigon

ĐÔNG-PHÁP NGÂN-HÀNG

ĐẶC QUYỀN IN GIẤY BẠC — LẬP RA TỪ NĂM 1875

Hội nộp danh vốn được.....	72.000.000 quan
Vốn kêu thêm.....	68.000.000 »
Số tiền đồng tất và dự trữ.....	101.000.000 »

Chánh-chủ:

M. René Thion de la Chaume

Hàng chánh tại PARIS (VIIe)

đường B Haussmann số 96

Những hàng ngánh và Đại-biểu:

TRUNG HUÊ	ĐÔNG PHÁP	NGOẠI QUỐC
CANTON	SAIGON	BANGKOK
PORT-BAYARD	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HANEKOU	CANTHO	NOUMÉA
HONG-KONG	HAIPHONG	PAKEE E
MONGTZE	HANOI	PONDICHERY
PÉKIN	TRANH-HOA	SINGAPORE
SHANGHAI	HUÉ	
TIENSIN	NAM-DINH	
YUNNANFOU	PNOMPENH	
	QUI-NHON	
	TOURANE	
	VINH	

THÔNG TIN MỌI NƠI

Đông-Pháp ngân hàng được độc-quyền in và phát ra thông dụng bạc giấy nội cõi Đông-Pháy và các thuộc-địa Pháp ở bên Ấn độ, tại xứ Côte des Somalis và xứ Océanie.

Dây thép đánh tắc:
INDOCHINE

Elixir tonique ANTIGLAIREUX du Dr GUILLIÉ

Là thuốc bổ mỹ-tửu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bệnh do

Mật uế và Đờm dãi

sinh ra, nghĩa là

các bệnh ở Gan, ở Dạ giày (bao tử) ở ruột, ở tim, các bệnh đọng huyết, bệnh ngã nước, Sốt, Tê-thấp.

Phải chăm kỹ tên ký

G. ROCHER, Bào-chế chuyên-môn

PARIS, 32, Rue de Grenelle

Bán ở các tiệm thuốc

TẨY SẠCH UẾ TRƯỢC

giết chết cả loại côn trùng và vi trùng độc ác

GIÁ RẺ MÀ LẠI TỐT HƠN CÁC

Giá mỗi thùng nhỏ 8.:

DẦU "CRÉSYL" THIỆT

vì sự kiểm nghiệm chắc chắng đã thấy theo cách bác học, thì có một mình đủ hiệu :

CRESYL-JEYES

ĐỂ TẨY TRỪ BỊNH OAN — LÀM HẾT HƠI ĐỘC ĐỊA — HẾT MÙI HÔI HAM

PHÒNG NGỪA BỊNH OAN — THIỆT HỮU ÍCH — ĐƯỜNG CÓ CHỈ LINH NGHIỆM ĐẶNG